गुणवती कथा

THE STORY OF

"GUNA BATI,"

in Nepal Bhasha.

लेखकः—

पं. वै. आशाकाजी

प्रकाशकः—

विश्ववज्र वज्राचार्यः

गुणवती कथा

THE STORY OF 'GUNABATI'

in Nepal Bhasha

लेखकः—

पं.वै. आशाकाजी वज्राचार्य्य

ल.पु अथननी,

By:-

Vaidya Pandit Asha Kaji

प्रकाशकः—

विश्ववज्र वज्राचार्य्य

ल.पु इखाछें, आनन्दबाहाल,

Published by

Biswo Bajra Bajracharya

प्रथमबार । ३००

मूल्य १ । ५०

पुस्तक प्राप्तिस्थान

मञ्जुश्री प्रेस ल.पु.

इखाछें टोल,

आनन्दबाहाल,

नेपाल।

बुद्ध सम्वत् २५०३
नेपाल सम्वत् १०७९
विक्रम सम्वत् २०१६

नोटः– सज्जनवर्गपिनि छुं छापे याय्माल, धासा थुगु "मञ्जुश्री प्रेसे,, विज्याई दीं धैगु तःधंगु आशादु। किफायत साथ सुन्दररूपं ज्वाज्वी।

भिन्न घट्कामधागू इत्यादि धालखुग आखयात । संबुद्ध सम्यक् पद्वीगुज्ञान वहेथासेंदु खुगवीज आखले ॥१०॥शीलादि पालन् मिलंग्वीगुथासे सुखावतीक्षत्र प्रसिद्धधाल । सुखावतीक्षत्र प्रसिद्धथासे भूमीजुया तारणिदेविजूल ॥ ११ ॥ थुजोगु [illegible] दकफुकखंका च्वनेफुम्ह प्राणिह्लुथाईवेत । भूमी व पुण्यमिन्न जू[illegible]यात [illegible] [1] जुया फुक्क खनीम्हजूगी ॥ १२ ॥ थुजोगु जन्मे च्वनेदैगु नीतिं उपोषथनाम ब्रतेच्वनेमा । थुजोगुज्ञान गुरु शाक्यसिंहं उपदेशयाना विलप्राणिपिन्त ॥ १३ ॥ दुःखादिरोगं पीडाजूगुस्वोया भवं[illegible] पट्गात जूगुखंका । वयागुउपरे [illegible] प्याँगुज्योना तत्वाद्यनेक वरदानवीत ॥ १४ ॥ संसार रुप छुछुदुगु वन रुपेच्वना दानविया विज्याम्ह । थुजोगु कर्म दुम्ह दैव वेक करुणामयधागु थुजोगुनीतिं ॥ १५ ॥ तःधंगुकर्मे दुध्याकीम्ह[illegible]गु प्रकाशयाम्ह विश्वबज्र यात । श्रीयागुगाथा स्तुतिया प्रभावं च्वयाव्युम्ह आशकाजी यातनँरक्षा ॥ १६ ॥

शशधर कर गौरं क्रूरसन्तापहारं ॥
कटिधृत मृगचर्म निर्मलंज्ञान मार्गम् ॥
विकसितमणि धारं प्राप्त संबोधिपारं ॥
सकलभुवननाथं पातुवोलोकनाथम् ॥ ॥१७॥

जय – अस्तु

वैद्य लोकपति बज्राचार्य्यः–

---

1 लोकेश्वर

भूमिका

श्रीकरुणामय धागुहे करुणायाखानिजुया बिज्यानाचोंह्म स्वः प्राणीगणपिंत गनथाय् आपतविपत दुःखपरेज्वी अनथाय् गुगुरुपज्वीमाल उगुरुपजुया प्राणीपिंनिगु उपरकरुणातया दुःख आपत बिपतयात तरेयाना बिज्यानाचोंह्म जूयानिमिते करुणामयधाल वसपोलयात लोकेश्वरनंधायि, छ्युयानिमिते लोकेश्वरधाःगु; लोकानां ईश्वर; लोकेश्वरः ।

दक्वलोकया ईश्वर, मालीकजुया दक्वलोक प्राणीपिंत करुणातया उद्धारयाना बिज्यानाचोंम्ह करुणामययात तःचोकं फुगुतक उपचारं भावभक्तियाना वसपोलयागु नामकयाज्वी माल वसपोलयागु नामकया भावयानागुलीं थुगुलोके सुख संपत्ति प्राप्तजुया परत्रेमोक्षप्राप्तजुयी अस्तु ।

वै.हर्षराज वज्राचार्यः
नत्वा ।

(श्री करुणामय शरण)

मंगलाचरणम्

तृष्णा तुराणा ममृतावतारं क्लेशो पहारं
सुगति प्रदानं। रोगा तुरानाम गदावतारं
भैषज्यराजं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ १ ॥

आपालं तृष्णादि मोहस दुविना चोंपिं रोगीगणया शुद्धगु अमृतया घट स्वरुप जुयाविज्याम्ह क्लेश मदेकेगु लि नाथ जुया भिंगु गति दानयाना विज्यायिम्ह। हानं नाना प्रकारया रोग कया दुःखजुया चोंपित आनन्द यानाबीगु लि शीतल स्वरुप जुया रोगादि कष्ट दःक शान्त यायेगु वासस्वरुप अवतार जुया विज्याम्ह प्रभू भैष

जै गुरु लोकेश्वर करुणामय यात न्हिथं जि नमस्कार

पुरापूर्व कालं निसे रुलं वयाचोंगु गुरु शिष्यपिन्त ज्ञानोपदेश वीगु जूयानिति छन्हु गुरु सहित (संराट्) चक्रवर्ति अशोक महाराजां पटनादेशं थन नेपाले श्रीस्वयम्भू दर्शन याना विज्यावले थःगु मनोरथया ज्यासिधेका नेपालया थिति अनेक ह्मसांके धुस्यलि छु न्हापा जुया वंगु इतिहास धर्म शास्त्र अवदान पुराणादि श्री करुणामय याःगु कथा गुरु उपगुप्त स्थवीर याके न्यंगु लिपा अर्हत जयश्रीभिक्षु जिन श्रीराज वोधिसत्वादि आपालं शिष्यपिन्त कनाविज्यागु संक्षिप्त रुपं चोया जुल ।

गुणवती कथा प्रारम्भ

(पुरा पूर्वकाले) न्हापा छगु समये थ्व नेपाल मण्ड ले शाक्यमुनि भगवान्या न्हापा छगु जन्म सिंहसार्थ वाहु जन्म जुयाव गु (काष्ठमण्डप) यँ देशया सिंहकल्प नगरे थों वहिस सुरदत्त धैम्ह वैश्यजाती छम्हदु थ्वया स्वजातीय विवाहिता भद्रा धैम्ह स्त्री या लँ कुमदत्त धैम्ह काय् छम्ह व म्हाय्पि सोम्ह दु।

तःधिकम्ह सिया नाँ कर्णवती दथ्वी चोंम्ह (माहिली) म्ह सिया नाँ गुणवती, अनंक्वेम्ह सिया नाँ शीतवती, थ्व सोम्ह म्हाय् मध्ये तःधिकम्ह व चीधिकम्ह निम्ह अतिचतुर चंचलमन न्यासिचा स्वभाव सत्ये मार्गे पला तेगु, विवेक विचार धर्म करुणा धैगु छुं मदु भातपिं नं पुजी पति चीधीकम्ह सिया भात भन हें पुजी पति उकीं थ्व निम्ह तता व क्येहें लकेहने थाकु अहंकारी व अभीमानी नम्रस्वभाव छुं मदु, वाँलाके थः नये थः पुने परया उपरे दया माया तेमा धैगु किंचित् ममाण मदु सा भीं धाको थःगु म्हुती मसा मभींगु वाँछो-

यिगु परयात बीधैगुनं मदु।
दान धर्म याय्मा थयेव ही मी चायिगु, थः नये थः तोने दयेव लेः ले तायिगु ख्वापा धासा वॉला शील स्वभाव धासा निम्ह सियाँ वाँमज्ञा, उकीसनं पुजो पति जूसां भातपिं भन धर्म कर्मस नुगस्यापिं, तामा- सी ज्याय्प्याखंहुले मासां सोकु लोंहब्वाय्मासां तयारपिं।

दथ्वी चोंम्ह गुणवती छम्ह शीलवन्त सतगुरुया उप देशं सःस्यु दयाधारी नम्रता शान्त स्वभाव परयाउपरे अतिकरुणा दु दयाधारी थ्वया भात भद्रसिंह धैम्ह दरिद्र नये तोने पुनेगुली तःचोकं हे दुःख।

थ्वया स्वभावनं अतिहेवांला चित्तशुद्ध निम्हस्यपु यानं चालचलन पवित्र सत्य धर्मस पलातेगुलिं न्हज्यना नये तोने पुने मदुगुलीं निम्हस्यपुयानं कष्टं थःथःगु जीविका हनांचोंगुलिं गंसी (बिछन्द रुप) सोयेमज्यु सभाय् गनं वने चोनेमासा लाथिक मजु बहु कष्टं दिन हनांचोन।

थथे जुजुं नयेगु तोनेगु मदया न्हेन्हु (७) तक भुतली मिच्याके मफुत निम्हस्यपु ग्यांलानां चोन। भद्र-

सिंह आपालं दिकदार जुया भयाले चोनां मिखां खोवि सोसो वेका न्हकु तिया भमुकातया चोन।

फलाम्ह गुणवती नं भातं भसुकातया मिखांखोवि हायेका चोंगु खनां थःनं गःपःजक तऽताः पुम्हथें ज्वीका फकनं थःगु मनयात वोधयाना नुगमछिंका भातया न्होने तीजकवया खाखां तूगस्वरं विन्तियात।

भो पुरुष, थौं छि छाय् दुःख मनयानां धन्दाकया दिया छित छुजुल सुनांछुथाल छाय् आमथे सन्ताप कया तःचोकं हरेस नयादिया।

थथे स्त्रीनं धागुन्यना भद्रसिंहया मनथीरयाय मफया छुं धाये समर्थ मदया खोविजक सोसो वेका चोन।

स्त्रीनं हानंविन्तियात भो महापुरुष छि मिजं खः धीरयानां दिसं आमथे छाय् छुजुल छिगु मनं छुखँ ल्हान दुःख तायेमते धयादिसं।

मिखाय् खोविहुहुं भद्रसिहं बराबर भमुकातया चाल।

हेस्त्री, छ धन्य २ खः भातंया छें म्हसीका आपालं दुःख

कृष्टनया चोंम्ह छ स्याबास जिगु कारणे तःचोकं दुःख सिया शंकृष्टनया पित्यासहयानां चोन छन्त नमस्कार याये जोग्यजु छ नामस्वरूप गुणवती धायेलायीक म्ह हे मिसा खः। थुलिधया भयाले भोसुना दुःख लुमंका चोन।

स्त्रीनं हानं विन्तियात स्वामि धीरयानां दिसं।

सुख स्यानन्तरंग दुःखं दुःखस्यान्तरणं सुखं
सुख दुःख मनुष्यानां चक्रवरपरि वर्तते॥

धका नीति शास्त्रं नोवाना चोंगुदु।

सुखया ल्युल्यु दुःख वै केवल दुःखया ल्युल्यु सुःख वै संसारेमनुष्यगनपॅनि सुःख दुःख धैगु चक्रथें (अबिलम्ब) दिपाहे मदेक चाउला चोंगुदु भीत थौं दुख जुयाचोनखः कन्हे सुःखज्वी छाय् धन्दाकया दिया।

मिजंनं जिसःवित्त स्त्री छंधागु खवँखः तर छन्हु निन्हुजक मखु थनि न्हंनु दतछुंहे नये तोने बनोवस्था मजु छें छुं वस्तु मदुगुलि न्हेनु तक भीपिं ग्यांलात थौं जिसाब्हे नये पित्यात नयेगुधासा छें छुं वस्तु मदु जिगु जन्मधिकार, निम्ह स्यपुया जीविका हे पाले थाय मफुम्ह जिथिं जाम्ह दारिद्र सुदै।

(किन्तु) अबुजुपिसं यका कमाय् यानांतगु संपति जिंफुकागु मखु छ्ये छुंवस्तु न्हापांनिसं मदुगु जूयानितिं थौं थुजोगु दुःख ज्वीका चोनेमाल ; आगथं थाये गु श्रुतलीन्हेनु तकनं मिमच्याकुसे चोनेमत्यो मिच्या केत छुं मदु थुगु कष्ट स्वैं तनं मदेमा जिंछु पापयानां वल नीति शास्त्रे न्हानांतथें जुल ।

व्याधिकष्टं जराकष्टं कष्टं निर्धन जोवनं

पुत्रशोकं महाकष्टं कष्टंकष्टं मृतान्तरम् ॥

सदानंरोगी जुया चोनेगु नं कष्टख: । बुढाज्वीका सनं मफेका ज्वी चोनेमफेका म्वानां चोनेगु नं कष्ट दुख: । नये तोने पुने मदेका दरिद्र जुया म्वानां चोनेगु नं तःचोकं कष्ट ख: ।

हानं याकचा कायनं वाका चोनेगु नं महाकष्ट ख: ।सिके बुके ह्यांजकलानां ज्वीधं गु नं कष्ट दुख: । थौं जित छुथाये हेस्त्री (कष्टंनिर्धन जीवन) थाथें जुल थुजोम्ह निर्धन दारिद्र पुरुष पियाचोन छन्तजिंगु हृदयंनिसे धन्यवादयाना , स्वामीभक्ति जुया पुरुपया बचन लघनमयासे चोनां चोम्ह पतिभक्ति छ्खः जिगु

खँ अवश्यन न्यनि जिनं छगु घाये स्यना छँ लंधना यायेमते ज्यूसां छंगु पक्ष (बाछि) मज्यूसा छगु हप्ता [च्याःहु] छं मां व्वा दाजु दु थछे चायुहुँ जिदारिद्रम मिजां पिया दुःख सिया चोंनेम्वा थछेचायूहुँ जि सःतःवे अले जक्व्वा जिगाकचिया दुथे नया तोना चोने आः थथे यात च्यानु भिनु मां अवुयाछे वास याना नया तोना थुगु शंकष्ट लोमंकाचोहुँ मिज नं थथेधागु न्यना,

स्त्री गुणवती नं विन्तियात छिगु बचनतथा ऽस्तु, जि थछे वनातिहेयान तर छगु छु धासां मिसा या मूल धर्म भात ध्यांलाका थःजक साकभींक नया तोना भातं दुःखसिया चोंगु सोया बांलाका ज्वीगु, कर्तब्यमखु जिथुजोम्हजूसा म्हिग म्हंग उखुनुहेवने धुन जिं मां अबुयाछेंयात थःछेमधाया जिसिनांवने मागुछेंयात थःछेंधका भापाचोना मां अबुजु बियाहय धुकल छिगुल्हाते जिगु थःछें छिगुछें खःाविधामछातले जक मिसाया थःछें मा अबुजुया छें खः।

बियाछोयेधुकानं सिनांवनेबले चोनेमज्युगु

यद्यपि मृत्युञ्जीगु वखते तमखुगु छेंयात गथे थःछें धायेगु, उकिं बियाछोये धुंकूम्ह मिसाया थःछें कदापि मां अबुया छें ञ्जीमखु भातयागु छेंयात हे मिसाया थःगुछें ज्वी सुनानं गनअनेत्यना धका न्यनीवले थःछें वने त्यना धुलिसिनं जिमिथाय् वनेत्यना धायिपिनं दुखः। तर जि अथेमधया......।

मांयाथाय् अथवा अबुयाथाय् दाजुयाथाय् छक वनेत्यना धका धायेगुसंम जिके चलनदु। आःथौं छिसं जित थःछेंचायूहु धकाधया दिल, जिगुमनयात दुःख माथिदुःखया खेदजुल, जि मिसा पापिया थःछें छिगुछें खः। नये तोने मदुधका मां अबुजुं अथवा दाजुपिंगु छें वनाचायु वने धैंगुनं प्वा छ्वया च्योजक खैः चितासुख मादैमखु लासा हानं मेथाय् बियाछोयेतनं छुवेरदु। जि न्हापानं थथेहे नये तोनेगुवारे मां अबुयाछें वनांसोयेधुन जानयेगु सोयानं अपो अपमान नयावयेधुन जि तता पुजीपति क्यहेनं पुजीपति साहु महाजनते कलापिंजूया निति ततानं क्यहेनं साहुनीजुया चोन। जिछम्ह साहुनी

मखु दारिद्रनीं, उकिं तता क्यहेंयाजक मखु मां अबु दाजु
पिनि समेतं नालेमच्छा जिव गुमयो उकिं जि अनचायू वने
मखु, माहिलीम्ह म्हयाय्या दुःखषका मां अबुं मस्यूगुमखु
छुयाये जि गु कर्मभोगं दारिद्रम्ह पुरुषयाथाय् लात छितनं
जि मां अबु जुयातनं छुं दोष मदु जिगु कर्मया दोषखः।
जि मां अबुजुं बरावर वायका मया सतकेनं हयुमखु
छगु बछुसतके महसा वंसा पुलेमया जिगु दुःख जिहेस्यु
जि भातया मज्यूगु लिं म्हयाय्धका नालेमञा दाजुनं खें
खसां मखंमुयाना क्यहेनाले मछा उजोपिंगु शरणे वना
जित भर दैमखु जिगथे चायूवनेगु पुजिपतिया कला तता
कयहें साहुनोपिं जिगिजिगिं बसधुना तिसांतियावै जि
घामा छ्से तमा वेंतेगु मदु बयें तसा म्हेंतेमदु तता कयहेनं
विचारयायेगुजा छाय् नोःजकहेतूगु नंमखु, गें चायूवनेगु
दूसां मदुसां मनयात बोधयाना करूणामय शरण बस-
पोल नामकया दुथे फुथे नया तोनाचोने,

हताय्चाया दिथमते थौं दुःखजुल घका सदानं
दुःखजूमखु करूणामयनांकया दिसं। छन्हु बसपोलं

सोया त्रिमज्यायिला प्रभू करुणामय शरण धका नाम कया भसुका तया चोन।

पुरुषं हानं धाल,

हेस्ति करुणामय शरण धकाजिनं बराबर नाम कयाहे चोनागुदु छुयाय भीत थौंगुजोगु आपतजुल...

नयेमखनां वनेथाय् ज्यूयाय्तक वनेधुन दुःखिया उपरे करुणा दुम्हजा मनुहेजुलनि विशेष दाजु किजा फुकी बन्धु वर्गया न्ह्योने धन मदेका म्वानांचोनेगु धिकार (नबन्धु मध्ये धनहीन जीवनं) धयातगुदु। (वरं-प्राणपरि त्यागं) वरु सिनांवसांभीज्वी। थथे नथ तोने गुलिं दुःख ज्वीकाचोनेगु सारमजु इलम ध्वहेख: व्यपार यायत लाय्तेगुमदु जागिर जिमदु छें आयस्ताधकानं छुंमदु खुयानये धासा ज्वनांयंकी दायाकुनां तैगु भय फोनांनये धासा मानहीनज्वी इजत मचोन हेकानये धासा पत्यार दैमखु थकमुदाय् लायियानं भयदु च्यो भ्यातां चोंवनेधासां लाकोपाको वोबीगु न्यनानं उरुय धुरुय मदेक ज्यानानं अपजसफया नेंगुसोयानं धन्दाकमा चोने

मालीगु हानं सुनानपत्थारयायि मलु उक्तीं अपोखँ न्हाय म्वाल मां अबुजु धँ पिनं तःधपिंखः।

इमिसं धाल न्हातथायेवं अपमान चायेम्वा। थःमञ्यूतले सहयाना मां अबुजु पिसं नकूथे नया तोना चोंहुँ जि पिइं वनां नयेगुभावने जि द्वहांवेगुनं गुवले गुवलेजुं।

थौं न्हागुयानानं जि छम्हसियानां आहार चूलाके छं दुःखसिया च्वांलाना चोनेमते थौं छं मांया छेंवना जिहांवयेमते हालाचोने म्वाल लिवायि याकनंहुँ।

थुलिधया भद्रसिंह जुरूदना दिकद्दार ज्वीका पिहांवन।

गुणवतीया अथेयाये थथेयाये मद्या खञ्जिभुले जुया छें छुंमदुगुलिं वनेहेमा जो थेगु विचारयाना मां अबु या छें मबंसे गनवने मिजनं दुंधासेलि थौंवना प्यनु खुहु चाइनांवे धका मनेनया करुणामय प्रभू शरण धा धां मां अबुयाछें थ्येंकवन, पामां योमां धका सतातले थाहांवन,

दैवयोग उखुन्हुलाक् ततानं क्यहेनं निम्हंवया मां

अथ पिन्त सार्भातया कोथाय् नकाचोंगु पालात फोर्गांया कलावल हयिधायमते थन दुकायेनं मतं छुयावगु कंगाल अलक्षणी धका ततामह तमं तमं हालाक्येन क्यन्हसिनं दनावया कोथाय् खापातिनं दुनेखवविचानं चुकूनया विल।

पुजिपतिंया कलापिंजूया निति म्हयाथपिं जूलानं मां अबुं छुं धायमफु, कयेम्हसें कोथाय् चोना वोत्रिया हल सःत मवेकं आय् वयागु वेनंक्षा नकचराला जिहाँ ततामहसिनं धाल खजाखः ज्याखँ मदेकं पोनावं ज्यु ला जिपिंजा सतमवेकं गुवलेनं मवया खजा योंमां थौंजा सःतकेहगुलीं धकावया जिपिंवसानं मां अबुपिं छुं दुःखमनिया जिपिंवयत सार्भाधाको नयेगु तोनेगु ज्वनां तिनिवेगु मां अबुपित तृप्त्जरोंक नकानंदाजुयात भस्ताजु यात मेमेपिंजहानपिन्त समेतं नका तोंका वनेगु जिपिं वजधका थनथागु छुंनयामवंना जिमिसं हयागुहे नया वनेगु खजा अबु जिपिंवक पत्नि मां अबुपिंत वसुनेगु त्रिया वनेगु खजाको मखु मां।

अवुं नोःवानाहल ख्िपिंथे जापिं निह्म म्हयाय् पिं मदुसा जिमि न्हाय् तःपुयिला ख्िपिं निम्हम्हयाय् पिं साहुनीजूया निर्ति थौं धौक धःका तयानया चोना निकः सोकः सतके छोसां वं मखु न्हयावलें लिमला घयाहंगु वंलतलं थौं निम्ह तता क्य हें नापज़ाना थिंखिया सःया चोंगु स्वेदत । मांम्हसेनं नोंवात,

जिंछुयाना वयागु भाग्यं म्हयाय् पिंनिम्ह तयि थाय् लात ख्वासोसा ग्रोंथ्ये म्हसोसा अप्सराथें खंन्हा गिगु किन्नरी कंन्यापिंसंथ्ये गुलिजक चक्कारेजू न्यागि वंसां गन्धर्व कंन्यापिंथ्ये थथेहें प्यारवं हुलिपिंथ्ये सोसोहें सोयेमगा सागुथाको भींगु धाको नथान्नोपिं जूया निर्ति गुलिजक सःयेज्यु धन्य धन्य जिम्हयाय् पिंगु भाग्य ।

छुयाय माहिलीम्ह म्हयाय् छम्हसें छुपापयाना वल मस्यु नयतोने मखम्ह नालेनापं मक्कालेपुसे चोंम्ह भातलात न्हयावलेवसां नयेपित्या लिहांवने ममदु लिहां- हुं धायेमा लासा थौंन चापूवम्हला छुखें ।

थथे थगागु खँन्यना गुणवतीया नुगः इलिलिखाँ मंका मिखाय खोबीहुहुँपिने मातनेनातुं भोमुना चोन न्हेनुदत छुंनये मधुंकुनि इकुसेचोंका वम्ह ताउतलें भोमुनाचोन ।

दाजुम्ह कहांवल अलक्षणी दुविम्ह म्ह्याय् मचा वलला ख्वापां सोयनं गरखेसे चोंम्ह जरोजरम नये मस्व ख्वापा फोगींया स्वभाव लंःछजुजा वालाक पुनांवना ला तता केहेंपिंगु न्ह्योने सोयकावे म्वाला वस छजु पुने गुन मदुला साहुनीपिं ववलेला केहेंनाले मह्मालपुसे सांक वेमुगा वजावलका थाँलाकाजा वेमाजा दाजुपिंगु मां अबु पिंगु इजत मियाजूम्ह कंगालनीं ।

दुनेकोथाय् चोपिं साहुनीपिं इति इतिं न्हीला धया हल दाजु दाजु कोथाय्वा उजोम्ह कंगालनीयागु ख्वासोया चोनेम्वा जिमिगु ख्वासो धाधां खापा चाय् कानिल दाजुम्हनं कोथाय् ह्रहावन सकलें दुने इति इतिं न्हिला च्वायात ।

गुणवतीयात सुनानं कोथाय् ह्रहांवा मथा थनवया

ला धापिंमदु कोथाय् ह्वालाह्वाला अने अनेगु वासवगु गु-णवतीया न्ह्यासे ह्यहांवन नुगमठिंका नयाथें ग्यंका करु-णामयजक नामकया फकोनं धीरयाना दना कोथाय् ह्यहांव ना मां अवु ह्याजुपिंगु तुतिभोपुया ततायातनं भागिञात।

थ्येंन्हसिनं ततायात भागि यायेगुजा गन जितथा-मा भागिमया धका तँमोख्वायाना लिफःसोया चोन अजन्‌ं हुनान गुणवती थनवयाला घापिंमुंमदु हुनानं नांमतुगुलिं अपमानचाया कोथाय् मचोंसे मातनेनातुं फेतुनल।

ह्मनं खापांतिना सकसियां कोथाय्चोना ख्यायायां हततततन्हिला ताउमींक साहुनींपिंस ज्वनावगु थ्येसिथेका ग्वापाखना सकलें पिहांवल। गुणवतीं ख्वाचःकंका न्हिला थ्यन।

धांन्हस धाल छ थौं वेम्यानिगु कन्हेजकवसां ज्युगु ख्वाज वेथुं कल तलेनु।

अवुह्मसें धाल छन्त सःतके मद्येवं देमते धका धयातेकनेकं अथेवेगुलिं थौंहुनांसःतनग छ्येवेताजिमिगु

खवर मदेकं वेमते छन्त थौं गुलि ब्ययिजतजुल साहु नींपिंगु न्यांने छजा भ्वातीं यायेतनं लायिक मजू, आथीं वेधुंकल म्वाल तलेनु ।

दाजुह्मसेनं धाल न्हयाको धासां थःगु स्वभाव गुवले तनि वेधुंकल अथवा थःछें धकावलका मातनं चोन्त भोसुनां चोनेगुला तलेवनं मज्युला। निह्मत्यपु ल्वानां जकंवलला कुलंगार फोगीह्म मिजंनं दायाजकं हलला कुं खँ कनीह्मनं मखु निह्मत्यपुनं लोपिं नुःतलेनु ।

थथे भाःगुन्यना म्हुतुप्वाले ताहांतया साहुनी पिं निह्मं लिसाज्ञिसां काचांन्हिला तलें थाहांवन, गुणवती नं तलेवन अवुह्मसं थननिचों तलेजाने मत्योनि धया थःपिं फुकं तलेथ्यंक थाहावना चोंवनं ।

भौमचाया जाचुका भुतलीफुकं थीकयान। पिहांवल ज्योना यायंत्यत्त भाःगुन्यना तताह्म साहुनींनं न्ममंतमं धाल,

कुनेचोंम्हदुःखिनीनं खंक जाजि नये मखु वैत थनसः

तेम्वानि तताह्मसिनं जक थथे धायेव हानं क्यहेंम्हसिनं धाल खजाक मखुला जिनं नये मखु व फोर्गानं घुतु घुतुं ईजक नुनांचोनो जिपिं सरह वैत नकेब्यायि मखु।

तताम्हसिनं हानं लिसाकया धाल व दुःखिनी नं खंक व सरह नयेत जिमिगु दर्जा मखु थौं गुजांम्हसिगु ख्वासोयेमाल छिः।

पुजिपतीनीपिंसं धागुलि मांम्हसिनं छुं धायेमफु अबुम्हसिनं धाल बं खकनसा म्हें तिलेग्यतीनं मखुखः भी सकसियां नयेधुंकाजक सतेका।

दाजुह्म छह्म स्वि-स्वि-न्हाय् न्यायका -ज्यु-ज्यु धाधां जाभु ल्ह्वया क्यहें पिन्त मानेयात।

थथेधागु खँ फुकं कुनेचो ह्म गुणबतीनं ताःगुलिं तले थाहां मवसे प्रभु करुणामय छलपोलया शरण— धका वारंबार नामोच्चारण याना मिखाय् खोवि पोपोचिंका

खोंवि हुहुँ भसुका तया चोन ।

सुरदतया भौमचा कुनेवयासोवल गुणवतीनं मिखाय खोविवेंका चोंगु खना धाल थौं छि मभ्फासांज्युगु तले थहांभ्फाये म्वानि भ्फीं निम्हसियां नापं नये पलखथननिं चोनादिसँ धया थाहांवन तले नपिनि नानाप्रकारं खँ ल्हाना तःतःसकं न्हिला ताउमिंक नया हाला चोन ।

कुने चोम्हसिया मनं खँ ल्हात जिवयागुलिं थ्वतता क्येहे निम्ह सिया तःचोगु अभिमान व ममतापिकया हर्ष याना न्हिला नयाचोगु खः । थ्व अभिमान जिं गुवले तोरे यायेफैगुज्वी --प्रभु करुणामय ।

छुयाय थौं इमिगु अवसर पिहां वया चोन सुःख दुःख धैगु खुसिलःन्हयाथे चाउला चोंगु नखः ।जित नके मालि धका जतन पिकया चोंगु खः । पुजिपतिया कला पिंजुयानित्ति म्हयाय् पिं जुसांन अबु मां नं नोवाये मफुत साभीं नके हैपिं, पुंके हैपिं, जूयानिति अहंकार व रागं तोपुया तगुलिं थौं जित थथेयात जि मां अबु पिंगु

दोषमलु जि। कर्मया दोष खेः प्रभु करुणामय शरण धका नामकया चोतेनातु चोना चोंचों न्हयोवल तले चो पिनिजानये सिमथे फुसे दान्छिदां ख्येले मदुगु गफ यायां न्हिला आपालं थिलंवयानानयाचोन सुथेनं कोथा पाहां तः चांगुलियाना जानेगुनं ताहायायां ख्यायाना नयाचोंगु वल्ज गाकल।

भौंमचायातनं छन्निनःधका भुतुलि दक पोंका नकल लिपा सकसिगुनं देःमाय् चोंगु भतिभति मुंकाहया चिपगु छ्पाःमास तया ध्याकुं चाय् तोंपुया सकसियां तुसिला चिप फुकं अथें तया देमानं मस्यूसे सकलें कहांवना गुणवतीया न्ह्योने चोंवन।

मांया तुग मछिसां नोंःवाय मफु अवुम्हसें धाल गुणवती छ्थौं पोनावम्ह जूयानित्तिं फल बिल तले ध्याकु चाय् देमा तोःपुया तगुदु छंगु भागखः नहुं ।

दाजुम्हसे धाल छन्त ख्वाउयि धका तोंपुयातयागु थाकनं नहुं।

ततास्महसिनं धाल छन्त माथका जियोनिगुहे मनसे तोतावया हुंनहुँ ।

क्येहें म्हसिनं धाल भुतली जाफुगुलीं जियांगुहे ताया मायां जावास तोतावया थनचांना चोने न्वाल तले नहुं ।

भस्ताजु म्हसिनं धाल चिपनं फुकसुचुका कहांभासँ।

थथेगागु न्यना गुणवती दनावनां तले ध्याकुंचास तोपुयातगु देमां उलासोंत ल्वाकवकगु वाच्या वाच्या चोंगु सकसिगुं चिपमुनातगु जा खना गरख्येमे चोंका उख्यें थुख्ये छक बिचारयाना सोत भुतलीनं छुंहेमदु खापा-तिनातल जि न्हेन्हुदत छुंनयेंमधुं निम्ह दुःखिनीयात करुणामयं नयेगु चूलाकुगु थ्वहे ज्वी ध्वजूसानं तःधं मां अवुया छें वया लःजक तोनांवनेदसां नं म्हयाय्मचा धै म्हसित तःधंखः जित थ्व चिप मखु क्षीर भोजन तुल्य धकामनं वायेका न्हापा थः मचावले चोना नयेगु थासे चोना मिखां खोवि हायेका जि स्वामीया

वचन न्यना वयागुली थौं अमृतक्षीर भोजन यायेदत धन्य धन्य जिगुभाग्य धाधां करुणामयप्रभू मका नामकाकां धायेवं नयंसिधेका दक चिप मुचका शुद्धयाना तलेनातुंचोना मनं अनेक खँ ल्हानां फको ख्वाचःकंका चोन, ख्वाउसे चोंगु चिपमुनातगु उकिसनं आपादुगुनं मखु गुणवर्तया प्वामजासां मने विपाद मयासे स्त्रैतनं दोष मव्यूसे थःगुहे कर्मयात दोष बिया प्रभू करुणामयजक लुमंका चोन।

कुनेचोंपिनि खँ ल्हात तले चोंम्ह चिप नला मनला धायेव चिपसिला हल तँजकं मोलला साहुनींनं जवा फवित तँचायेमांगु छाय् धोंचायेमा वयेम्ह फुरु फुरे जुल तँचासां छु धोंचासांछु मांया नुगमछिंना तीजक तले थाहांवगा सोवन माहिलीम्ह म्हयायनं न्हकुतिया अपशोचयाना खोविजक सोसोवेका चांगुखना धाल हे गुणवती छाय् छोया चोना छम तंजकं दायाहलला छुखँ न्वापुजुल आमथे रूवयेमते छं जित छुखँ कंगुनं मखु छं नयेधुनलाकी, मधुंनिसा छंगुभाग ध्याकुने दंम। (भू)

तोपुयातग्दु : याकनंनः नयेधुंसा म्वाल निम्हत्यपुया ल्वापुयाना थनवया खोया चोंवंगु मखुः थौं छंतता क्यनेहं अपाय् धंपिं साहुनीपिं वया चागु बखतं आमथे याना क्यनेगु बखतमखु छथासा सोःमजीक वल इमिगु न्ह्योने चोंवमला थनसतुं चोनाचों कहांवमतं आवंलि जिमिसं सःतके महेकं छवमते धैंथ। दिन थथेहे जुल कन्हे छन्त न्हापां सःतकेहये वा, सतमवंकं पोना वगुलिं छन्त थौं मान हीन जुल आवलिं बांलाक विचारया, धुलि धया मांम्ह कुने सतुं वना सकलेंमुनां ख्यायाना चोन।

गुणवतीनं विचारयाना सोत,

अहो नैर्गुण्य संसार चंचलं रागमुद्भवं। रागान्मोह विवर्धश्च मोहात्काम प्रजायते ॥

अहो! गुजोगु निर्गुन थ्व संसार गुणमदुगु संसारे वासयाना चोंगुलिं चंचल मनयाना राग उत्पत्ति जुयिका इपः मपःकंकाजुल विशेषं मनं चंचलज्वीवं राग उत्पति जुल, रागयाके अन्धकार ज्वीगु मोह उत्पति जुल मोहयाके काम उत्पतिजुया थुजोगु अविद्यारुपि

व्यवहारया कामयाके याना संसारे थाःगाःमदुगुलि कुतुं वंका चोनेमालीगुखः थौं चंचल अधीरगु धनं याना मां अबुपिं सकसिनं निःकरुणा याना तोतल आछुयाये मयोगुया वासमदु मयेकचोनेमखु वामधायके वेनेमखु चोंमधायकं चायिनं मखु एवं प्रकारं तले याकचिया मनं खँ ल्हाना चोंचों सन्ध्या काल जुल, बहनि सिया जाधू मव ।

कुनेछुखँ जुल धासा बहनीजा नये मयल न्हिनेनं यकोनयागुलिं वहनींछुं नयमयल जाधूवनेम्वाल ।

हानं ततम्ह साहुनी म्हयायनं धालकी जिमिसं ज्वनावयागुनं बाकिदनी बहनी थ्वहेंनया फुकाछोये तले च्वम्हसित नकेत हयागु मखु मां अबुजु पुतुपुतु मखु मखुथे हाली सुंकच्व जिमिसं नकूथं नया चांसागा, जिपिं मदें वले छिमिं सोया माथेया जिपिंवेवले वेत सतके छोय मते वैत सवके छोयवले जिमित सत के हये मते उजोम्ह दुःखिनीं नापं जिपिं लायिक मजू तिहांवने लिवायि जिमिनं यकां नये मां पिनिनं नःधका

नेगु सामाग्री न्ह्योने तया थःपिनिनं नल मेपिन्तनं नकल तलेचोंह्म वामभासे सकसियां नयधुंका तले मामागु सुचका कोतहति धागु खँन्यना भस्ताजुह्म थाहांवया कुटुम्ब जोलं मामाथाय् तया कुने यंकेगु ब्यकुंजवना गुणवती थात धालकि, छि लिहां भासां जिल आवहेनां जाथ्वीगु मसुत कुने साहुनी पिसं ज्वनावगु वाकिदनिगु सकसियां नये धुंकल वहनी ब्यले धूनेतिनि थका कि आशा कया चोनी ब्यले थाये सिधेधुंकल, उकीं कहां भासां जिल थय थःब्यकुं ज्वना कहांवन ।

थथे धागु न्यना म्हुतुसि सुखुचिका चोंह्म गुणवती या भमुकातया तंचोकं भमां चायेका वधाये थ्वधाये मदेका ई–ई–लनं स्वोया कोहां वया चोते भ्यालेचोनां मनं खँ ल्हात, प्रभु करुणामय थौंजित छुजुल भातंथःछें हुँ धयादिल थःछें वया सुथेसिया नकल सकसिया चिप वहनी सुन्हु कागुजा छ्प्पो साक नये धँगु आशा याना चोना सोसोधागु वहनी जाथ्वीगु मसुत कुने चाना सकसियां नये धुन जिछह्मसित मनकुसे लिहाँहुँ धास्येंलि जिथन गथे चोनेगु गथे चायिगु भातंथात

थःज्ञें चायूहु थःजें चोंपिंगु धर्म ध्वहेस्व: लिहाँ वनेगुला चोनेगुला इदैव धका भुलेजुया चोन ।

ततावं क्यहे निम्हं न्ह्योनेवया तःतःगांगु मिखों सोया ततान्हसिनं धाल ।

न्ह्यावलेनं नगे मखंक्वापा मसुमुसु न्हिला क्यं वेगु गुबलें मदु छुं धासा तुरन्त खोयाक्यनीगु जिमिगु न्हयाने आमथे खोया ख्वाख्युंक चोनेगु भतिचा मञ्चालेनं म्वाला । छ फोर्गिम्ह भातयाथाय् वना म्वोहूं थःज्ञे वयेत लंञ्जुनं वालागु पुना वयेमफुला आमथे भ्याथःगु लनंफिना थन वयेत छं लाजमदुला मां अबु पिंगु इजतचोंला जिमिगु इजतचोंला छंजकं न्हयाथें ज्यू छथें नकचरा जुया जिपिं पोनां वयापिं मखु सःत मवेकं गुबलें वेगु दस्तुर मदु जिपिं वेबले साभीं धाक ज्वंवःा मां अबु पिंत प्याजायकनका तोंकातिनि वनेगु जिपिं थनयल थका थनयागु छुं मनथ्य जिमि नयेत जिमिसं हें मामागु ज्वनावेगु जिमित नकेत थन मां अबु पिंसं पुरे यायेनं वांलाक मफु जिमि नये

नहगु ज्वंकागु स्यूला ।

थौं छ नैथका मस्यु स्यूगु जूसा छन्तनं नकेवंगु दुसिमधि कनि ज्वंका देगुलः । जिपिं न्हयाथे धामा साहुयाकलापिं साहुनी स्यूला छथें दुःखिनी मखु छंगु सरह जिमित याय मज्यु जिपिं थनवय वले छजक मखु छंभातनं छोया हयेमते वलथासा छं भात थान नं चिप नकेगु ।

अज क्यहेम्हसिनं धालकि, ततां थथे धालधका छ तंमोयि वरु छखना जिपिं तंमोयि जिपिंखना छ तंमोयि मज्यु जिपि न्हयाथेंथासां पुजिपतिया कलापिं साहुनीखः ।

हानं दाजुम्ह वया छुथाल लिहांवने लिवायि आनक याकचा वंसांगानि हुं मेजु याकनंहुं ।

मां म्हनं तीजक वया कन्हे सतके छोयाहय नापंसा थौंलिहांनिहुं आतकं मवनिधका छं भातं बोंवी म्वालहुं ।

अनुसा सार्भानगुलि फुरंग जीका न्हेपनं मतापद:

थाना न्हुकुन्हुकुं ख्वोंसंका सुंक च्वोनाच्वोन।

गुणवतीनं पइसंका सां अबुया दुतिभोःपुया दाजु पिंतनं भागियाना वनेन्हथका नम्रत्पं वदाकया लिं दना भातयाछें तलेथाहांवन।

भातह्मसिया न्हिछितक उख्ये थुख्ये मदेक चाउ लानं नयेगु आहार चूमलाना दिक्कदार ज्वीका च्वोते चिनानया करुणामयजक नामकयाच्वोन।

गुणवती स्त्रीनं नोंतुया विचारयात मिजं थौं छि नयादि धुनला।

कताह्मसिनंजक थथे धायेवं भातह्म जुरुकदना स्वा अकसोत छलिहांवयेमतं धका धयागुमखुला छाय् लिहांवयागु छं मां अबुपिंसं जिलाजंयात विचारयाना नयेगुछुं बियाहलाकि संयेवले नयेगु ज्वना वह्म थेंच्वों।

हेस्त्रि थौं न्हिछितक त्यानुक चाउला उख्यें थुख्येंजुयान

छुं नयेगु आहार चूलाम्ब मिखा स्वलेलें हिला इकुपा करुणामय नामकथा चःताःवानाचोंना, छलिहां वगुलि जित सापहे मखुथें जुल मेतांमखु नके मफयासंम थयागुख: छ तमोयेमते. वाछितकनि चाहिनाचों जि सतमवंकं वये मनं धायकं धायकं तुतितुनि लिहांवथा थोन अथवा जितछुं नयेगुवियाहगुदसा नयेहति छलिहांवगुलि छं मांनं जित नयेगु छुंवियाहगु अवश्यनं खैः मखुसा यन नेगुछुं मदुगुसिहेंस्यु म्वाले दुःखसिया लिहांवम्ह मिसा धिकार छ।

भातंजक थथे धायेवं गुणवती स्त्रीनं दुःख सह याये मफया स्वाने फुसेनातुं गोःतुला हिःहिःलनं खोया विलापयात ।

अधुना नैव दीयेते किञ्चित् वस्तु नमे गृहे खादनीयं पावनीयं शस्यमूलादिकं फलम् ।

अहो हेकरुणामय थौंयादिन जित गथेजुल मां अनुं जित छुंवियामह मखंक छुंज्वना वयागुमदु धन छगु नयेगु

तोनेगु इत्यादिंथका छुंवस्तुमदु जिजा चिपजूसानं भति भतिंनया वयेधुन जिस्वामीया थनिं न्हेनुदत छुंवस्तु मयेमधुंकुनि आः जिं छुनकेगु ,छुतोंकेगुधका खोये फक्रो खोयेधुस्येंलि तीजक भातया न्ह्योनेवना खोविहुहुं विन्तियात,

स्वामी–न्यनादिसँ थौंयादिन भीत तःधंगु दुर्दिन जुल छाय् धासा छिगु वचन न्यनावना मां अबुपिंके दया माया मदुथायेगुला भीगु दुर्भाग्यधायेगुला सतके महेकं पोनावम्ह धका मुथे सकसिगु चिप मुंका बंगु भागनःधका नकल जिनं विचार याना सोया मनये धासा नये मासीव थौं लाक जि तता क्येहेंनं वया चोंगु पालात थःजहानपिंगु चिप नयाछुजवी धका नया वया —।

इत्यादि न्हिछियाजुगु खँ कना थजागु अपमान नया वया धका फुकं खँ कने धुस्यंलि हानं विलापयायां बहनी जा छुंनकानं मह लिहाहुं धाल लिहांवया स्वः।

दुःखिम्हधका फुक्सिगु चिपनं नकल मेगु अपमान

नं यकोनया प्वाजायेका वयेधुन न्हापानं थथे ज्वीधुं कल छित मकना जितथिंजागु दुःख स्वं तनं मज्वीमा छिसं सीका दिसँ सतके महेकं छिनं जिनं वनेमजीक धयाहये धुंकल सर्कासियां माँयाथाय् वने धका गुलि हर्ष याना वनी जि पापि छम्ह सिया माँ याथाय् वना तःग्वारागु अपमान नया वयेमाल ।

जि माँ अनुया सोया म्ह्याय् मध्ये तःधिकम्ह वाला गुलिं स्वर्गया अप्सरा तुल्यम्ह करुणा धासा (मुंभनी) दैत्यनी ते स्वयानं भयंकरम्ह ।

दानं चीधिकम्ह म्ह्याय् बाँलागुलि रति समानम्ह दया माया (कन्तुरी) लःसांते स्वयानं ग्यानापुम्ह वर्कों सनं (प्रमन्त हस्ति) तःधिकम्ह मतहा किसिथें जापिनि कलापिं तःधं साहुनी म्ह्याय्पिं निम्ह दुगुलिं जिन तापाका अपमान नकादल सदानं शुक्ल पक्षे ज्वीमखु चाउला चोंगुखैः । न्ह्यागु दुःख जूसानं सहयाये फैफे मा सदानं कृष्ण पक्षेनं ज्वीमखु करुणामय दु वयथें नं

विचार मयायिला प्रभु-धका निपा लाहाति स्वाँ ज्वना मनया ह्यौंने खड्डि विन्तियाना चोन ।

थनिं न्हेनु न्हेचा दँगु जुल छियांलागु जिजा थानिं मलात जि स्वामि छम्ह आःतक घांलाना चोन निनि भुनली मिं च्याका लःभतिचा जूसानंदायेका हये दुरु भापा तोनादिसँ थथे स्त्रीनं भक्तिरूपं खोया खोया बिन्तियागु खँ न्यना भद्रसिहजुया मनयात धीर याये मफया (निःश्वसन्) तःतःहाकगु सासः ल्हाना भसूकातया लिसः विल ।

त्रि गथेधया धाधाँखँन्यना खोखों निम्ह्सत्यपु परस्पर खँ जुल ।

कान्ते त्वद्वचनं तथ्यं किमुक्त मधुना मया

कथं तिष्ठा वहेऽत्रावां दुःखाति विपुले कुले

हे मिसा ! छं थागु सत्यगु खँखः। छुयाये थीं जि निभी धका सकसिनंस्यु आःजिं छुयाये—थथंहजुल धासा भ्रीं-पिं निह्मगनवनं गनचोनं गथेयाना थ्व महादुःखया जालं मुक्तज्वीगु जिनंसीकेधुन जिगुनुगलं घाःयागु लुमंसेबल थःछें वह्म म्हयाय्यात सकसिगुं चिपमुंका नकाह्ये थैगु तःचोगु निःकरुणास्वः। छन्त नकूगुमम्वः जित नकूगुतुल्य तता क्यहेंया धर्मत्रःत्ताःगुलि थथेजूगुस्वः। याय्जिल धाय् जिलधाय्वं योयोथे मनपरयायि धायिपिंत अहंकारीधायि थुमिसं सत्यगुलँपु स्वनीमखुः। न्हयाथेहेयाना हसानं घाल धासां थीं भ्रीदीनजुया चोनस्वः सहयाना चोने।

मत्स्यं मत्स्यं यथाभुक्तं दीर्घमत्स्यं प्रगृह्यते।

घाथें तःधिकम न्यां चीधिकपिं न्यांतेत नुना थःतधिकः माथिभ्रन् तःधिकजुया क्यनी छन्हु न्यातावैम्हसिनं तःधि ह्महे तातुनाः नानायंकी छुयाये सहयाये धंगुतःचोकं थाकुतर सहनकयाना चोनेफसा वथें जागु तपस्या मेगु मदु जिनं छन्त यथेयाना हयिमताया तःधंगु अपमान

नयावल छनं सहया जिनं सहयाये छंधयाथे लःमनीचा जूसानं काकाहति छंसाया मुतली मिच्याका छुयायेमागु याहुँ थुलिथया करुणामय नामकया भोःमृत ।

थथे पुरुष धागु न्यना गुणवती मुतलीवना खोखों करुणामयजक नामकया लःकाकाहल न्हेनु थांलाह्मसिनं छंछुंमदुमुलिं वहनी कागुलः भर्ताचामात्र तोना भद्रसिंह जुं चाखात थुखुन्हु निह्मत्यपुयां करुणामय जक नाम कया नसंकल ।

नित्यथ्यें छं वपुना लःदुतहल ख्वासिलेधुस्यंलि पुरुषं रूल्हात हेस्त्रि ! जिं छगुखँ ल्हाय्न्यना छन्तमकँस्ये तयातयागु आःकनेत्यना छन्त म्हिग मां अबुपिसं थथे अन्यायपाना अपमान नकाहगुखः जितनं न्हापा तःधंगु अपमान नकाहयेधुंकल । थ्व वंगुवर्षे छंअबुया बौया नामं (गोकर्ण औंसि) श्रावण कृष्णया अमायिखुन्हु भीत श्राद्ध या निमन्त्रणा वीकेहलखला, छं उखुन्हुहे मिसा न्वे (रजस्वला) जुगुजूयानितिं श्राद्धयायिथाय् वनेमत्यो धका छमवं जिनंवने मंमदु छंहे श्राद्धया निमन्त्रणायागु वनेमा झासँधका धायानितिं लिवासां जिवना,

मों धका स:ना थाहांवना मातनेध्यनेवं छं अत्रु भायेधुनला छि लिवाकवलथका नोंतुल भतिचा लिवातख: धया भागियाना भागिमानि ज्वीमानंमथा म्वालनंमधाभतिषाजायेका छि नैमखुतधका चोनाग भागु असलजुल तले अलमल जुयाचोन थनदुने भामँथका मातंकोथाय् दुतयंका म्वाथ:गु सुखुलि चोथा छपालाया तथाय् दिसँ थनदिसँथका मानेयात,

लिपा छंमांद्रहांवल भागियाना मांनं भाय्धुनला ज्युज्यु लामामदुमां भीन्या:मदु चेक अथे तंचायादीम्ह मखु ससले चेतथका चांलाकानं भायेमाम्ह मखु म्वासिथै-गु छुंमदु त:धंसुधंगुनं छुंहेमद् न्ह्याथें ज्युम्ह्स: सा बहे ज्याछिंम्ह जिलाजंम्ब: दिसँ फेतुनादिमँ धया कोथां च्वह्नांवनं जि म्वाथ:सुखुलि फेमतूसें मगात फेतुना,

जिगुमने दु:खताल मनं खँ ल्हान चांलाका मवयागु लिंहेधागुख: ससले चेत फयांफको चांलाका धाचाथाना चेमागुख: छुयाये चांलाकाचेत मदु: लँदाकुगुलि गिल्लायात जि मञाला कोछुनाचोना ससदाःजु वया नोंःतुत्रम्हसें लपते लाया चजितयाचन लिपा घासा छना निना नया

ससमां वया सलीचाय् लुना लःल्हात ससअबुजुं विन्ति
याना भपि भपि छेमायायेमा भपादिसँधका जित नका
कोथांप्यहां वपि जिपा ज्वधुःजकःहेनं द्वहांमव,

जि लँ हाकुगुलिं भत्तींतेसं सुनानं नोंःमतू म्हमस्यू
पहयाना प्यता, न्याता घासातयात्र पिं हानंद्वहांमव ननं ल
पतेछुं मदेधुंकल सलीचायनं ल्वीहगु मखु लाहागंका अथें
सुंक चोनाचोना लिपा ससतता व क्थई निम्ह मुमुसुं
न्हिला सोवल नोंःनंमतू छुंमधासें पिहांवना मातनेनातुं चो
ना भलींतेत खँ ल्हात छेंनयेमखंम्ह पिने नयेगुजुल धाये
वं खिचानैथ्यें लपते मुचक नेगुनं बांलाला अन दुनेचोंम्ह
दुःखि पुरुष अम्हसें नगुसोहुँ न्ह्याको तेयंकुसानं गात
शायिमखुन्ह धन्य जिमि भातर्पिंहेखः पुकात्ता स्वंपि नापं
मनसें वाना वनी वयाजा लपते छुंहे मदेक मुचक नेधुंक
ल ससले वगानं अथे भुतं नयेथ्यें नेगु हिसिदुला मछानं
मजू जिपिं द्वहांवना साहुनीधका मानेयायमा धैगुनं म-
दु नोंःहेमतु याकनं धौतया नुसिकेब्यु धया थाहांवन, जि
तासानं मतासुयाना अथें चोनाचोना,

जि प्वाजागुहे मखु आपानयागुनं मखु वजि छकहे

लिसाते महनि लानं तेहगुमखुनि इमिगु खँ न्यना धायत्रं वजिनिगचा धौतयावन जि खोयेमासिवल लाद्दातिं धौ वजि मचासे मनेधौवजि वाल अहो ! साहुनीतेगु स्वभाव गुलि वांला जि लंम्वाथः नांमलाखः हानं भर्लातेगु ताल छकसो थःयम्ह म्हस्यूम्ह थलाम्हजूसा साःभीं-धाक [illegible] नकीगु मयोपिंतज्वीत्रं न्हयाथेनंयाना नकीमु लंदाकूपिंगु पुकालाभाग स्वाने थाहां कहांजूसा पुकला भ्वाःतिना ग्वे मगुथ्यें म्हुवुसंकाज्वीत लिःफमसोपिं भर्लातेगु लाद्दातिं नयेमागु लिं जि प्वाजाल जितजक थथेयागुज्ञा मेमेपिंत नंयागुला कजीयाभ्वेःमखु भलिंतेभ्वेःधागु पक्काखःधका मने धौवजी वागुलिं लपते धौवजी वालेगुनं अथें हे तिनि ।

जिंजा म्हनंमस्यु मिसाछम्हवषा सत्तीचागंगुअथें खालि गुसोया तुरंत नुसिकवल जि तले थाहांवेंधका काचा काचां ससअवुजु कहावया दिसँ थन मातनें दिसँधका तःचोकंमानेयात (मुखशुद्धि) ग्वेछकु लवं छफो धकानं न्गुगुमखु, ससमां च्वांच्वांवया छ्धात जिलाजंया धायत्र भपिसिधजला श्राद्धया निमन्त्रणा सफलयाभाल भी नये तांने धंगु थथेंहेखः । म्हयायत्रम्ह धौवगेमज्युगुलिं

सापहे सुखमदु लासा कन्हेंत्रै छोयाहया दीम्वानि साहुनी म्हथायूपिं छन्हु निन्हुचोनीतिनि धयादिसँ थ्यन्हुया मोल्हु याजक नसानंगा: ।

छित छगुखँ विन्तियाये छि तंचायादीमते तले भ्री साहु जिलाजपिं निम्ह नकातयागुलीं छित थनमातं काथाय् तयागुखः तले छिततये ज्यामछिन छाय् धासा न्हयाथेधासा वकपिं साहुत इमिगु दर्जाहेछगु इमित न्हथा थ्येँ याये मज्यु छगुहानं जिलाजपिं सोम्ह भालकं तयतनं न्ह चोंनिम्ह जिगिजिगिचोंम्ह साहु थकालिम्हचोनि कनं भनहे ज्याराज्याराचोंम्ह साहु कोकालिम्हचोनि छि छम्ह दथ्वीचोनीवले छितनं धांमला जिमितनं वामला हानं इमितनं गरव्य सेचोनि छि धासाश्रामथे हाकुकला-मांभायिम्ह इमितमलो उकीं भी न्हयाथेजूसानं छु ज्वी इजतधँगु सकसियांतेमा छि पलखनिंदिसँ धका धया थाहांवन ।

जि पलखचोना वासवगु म्हतुर्दक ग्वाननं निम्ह जिलाजं पिं कहांभाल जि जुरुकदना लिहांवेत लकां न्हयाना ससश्रबुजु छि भासांजिल छें मैनाहाला चोनी भासँ धया

दिल, जिवेदाकया कहाँजकवया साहु स व छम्हमु धका न्यवले म्हहमुलु प्वाफुमुलुम्ह जिलाजँका छिकपिसँ गथे म्हमसिलधका ससञ्जु थथे धयादिल ।

थथे धागुन्यना ससले वनाम्हसिया प्वाफुमुलुख: म्हहमुलु याना लिहाँवया थ्वखँ छन्त कनेव खवैधका मकंसे जिनं थुजोगु अपमान नया वयागु गोप्ययाना तया, उवले जित थथे यातधयानं आ:हानं थुलितक निन्दा याना अपमान नकाहल धास्यंलि जिगु वचन मदेकं छ वनेमदु, छ पति भक्ति मिसाख: वनधासा खवरदार।

थथे हालाचोंवले छम्ह मनुवया माँनं याकनं फ्रासँ धयाहल धका मन मत्त, निम्हमिया थिति ख्वास्वया सत वम्ह सित देःधया लिञ्जोत. भद्रसि:जु व गुणवती स्त्री निम्ह सिया वं वं गुमुले वं वं गमुले बराबर छ्यांदिका भोमुना मिखाए खांविहायेका थाँगथे यायेगु सतवल वने ला मवनेजा धंगु विचार याना सात ।

थुलितक यानाहये थुंकल धास्यंलि छुयावनं वने मखुत छोयेनं मखुत धंगु खँ वहस याना थाँ फीछुनयेगु

धका करुणामय लुमंकाचोन ताउजास्यें न्ति पुरुष धाल ।

हेस्त्रि ! जिपिहाँवना सोये छें सकभनं मालाङकसो छुँहे नयेगु बस्तु लुया मत्र ला दिक्क जुयेमते न्हैधया थ पिहाँ वन. ।

गुणवतीया करुणामय शरण प्रभू धाका नामकया छें सकभनं मालासोवं बले धुकति छगु थले चोकि छम्हु लुयावल थ्वखना धंन्य २ धुकति चोकि जूमानं अन्न स्वालिजामज् थ्वजूसानं दायेकातोने धैगु विचार याना स्वाचकंका भुतली चायागु हलिचास लःतया चोकिदा-गेका वसपोल करुणामय नामकया न्हकुतिया दुःख मन याना चोन ।

तदा सुखावतीभूमौ स्थितो लोकेश्वर प्रभूः ।
ब्राह्मण रूपमादाय तद्गृहाभ्यन्तरेऽचरत् ।

थुगु वखतस सुखावती भुवने बिज्यानाचोंम्ह लोकेश्वर प्रभू श्रीकरुणामय मर्त्य लोके कहां विज्याना अतिनंवृद्ध ब्राम्हणयागु रुपधरेयाना तुतानंचुया जीर्णवस्त्र पुना लि गि लिगि गसीम्हजुया थ्व चोकिदाये फाचोंम्ह गुणवतीया

छें बः विज्याना मुगुमुगु निह्ला भिक्षा हिं हेसाहुनी धका आशादयेका विज्यात'।

थनंलि गुणवती या थ्व भिक्षा हिं धाह्म सुज्वीथका ताःसानं मतापह याना सुंक चोना चोन बृद्ध ब्राह्मणनं सुंकहे चोना चोन केहि जिपा थ्व फोँ वह्म वनज्वी धका भयालं कस्वत छेँ के वृद्ध ब्राह्मण सुंक चोना चोंगु खना मने दुःख ताल ।

धिकार जि छाय् भयालं कस्वत थ्व बुढा मवंनीखनी छु मदुम्ह निर्धा याथाय् छें वया भिक्षा कावल छुवीगु दुगुजा छुंहे मखुः छु मधासे चोना चोस्येंलि वने माम्ह खः मवंसे छेंके पियाचोन आः जिनं छुवीयाव्रोये धंगु विचारं मनं खँल्हाना भुलेजुया चोन ।

थुगु समये बृद्धब्राह्मणं हे साहुनी भिक्षाहाति जिताउ जालथन चोनाचोनागु छि ताःसानं मताप याना वीमाली धका सुंकचोनाचोन याकनं वियादिसँ ।

शीघ्रं दानं महापुण्यं दीनोऽहं वृद्धब्राह्मणः ।

याकनं दानयानागुलीं तःधंगुपुण्य लायेदयि, जिदुःखिह्म बुढा ब्राह्मणयात करुणातया भिक्षावीगु आशायानाचोना कहांवना गुणवतीनं प्रश्नयात ।

भवान् कस्मादागतोऽसि नामधेयंच किंवद ।

हे वृद्ध छपिंगनं त्रिज्यानाम्ह जहानपिं मृमृःदृः छेंगन आमथे छाय्फोनानयागु काय् म्ह्याय् पिंमु मदुला थःगु नामछुः धयाविज्याहुँ ?

वृद्ध ब्राह्मणं आज्ञाजुल–

हे साहुनी ! आपालं खँ ल्हाना विस्तारयायेमने वीमाली नकेमालीथका ताःताःहाकयाना खँ पिकायेमने नयेपिन्या- ना खँ ल्हायेतनं कस्तज्वी धुंकूम्ह फोंनयाम्ह दुःवियान प्वाथनेगुज्या याकनं यानादिसँ अले कनेमामांकने खँ जक अपोल्हाना ज्याखँ छुंमजुलधासा खँल्हानागु फुकं व्यर्थ ज्वी उकिं ज्यानींयानादिसँ नयेपित्याना चानेमफुत प्वालःग्याना सहयाये मफुत पलाछियेगुनं सामर्थ मन्त धका अनसतुं वृद्धब्राम्हण फेतुना आज्ञाजुल– ।

ब्राह्मणोऽहं महाभोगी दूरदेशा दिहागतः क्षु तपि पासाभि ततोऽस्मि भोजनं मे प्रदीयताम् ।

साहुनी जि आपालं अनुभोगीम्ह ब्राम्हणवः नाग

कंनिसें थन वयाम्ह बुढा, नये तोने मखंगुतीं पित्या सहयाव मफया सासः हःहःपना चोम्ह दुःखिव्यातााना चोनागुलीं वनयेमा थ्वनयेमाः मद्‌या चोन, गथेजा कागु थासेलाना वाथावाथा मीम्ह न्यांथें नयेपित्याना वाथा वाथा मिनानं महादुःखजुया चोम्ह जि बुढा यात थौं छ्वाक अवश्यनं भोजन याकीगु आशायाना वयेधुन पाकनं दान यानादिसँ ।

थथे धागुखँ न्यना गुणवती या लाजजीका भतीचा मुंकचोना मनं विचार यात ।

किञ्चिद्वस्तु गृहे नास्ति भगवन् करुणामय ।

भगवन् हे करुणामय छुंवतु छें दुगुमखुः थ्ववृद्धम्ह याचक ब्राम्हणयात छुवीगु थुजोम्हबुढा फोंवम्हछम्ह सित छुंहमव्यूसे गथेलिछोयेगु वियाछोयेत धासा छुं हे मदुः ।

थ्व अतिवृद्ध याचकधासा नयेहिंधका फेतुये धुंकल जिनंछुनकेगु जित गुजोगु आपतजुल धका दुःखताया कोछुना भुलेजुयाचोन ।

वृध्द ब्राम्हणजुं दानंथाल–

साहुनी छि छाय् कोछुना भुलेजुयाचोना भिक्षादान यायेमाली धकाला, बीमखु:हुँधा: चोनेमखु:वने, यदि घीगुख:सा याकनंब्यु: ।

न्यनादिसँ जिगुदु:ख, नयेमखगु च्यान्हुदत प्वा:ल:ल: च्वाना अथेचोनेमा, थथेचोनेमा: मद्या: गनवंसा जित तृप्तज्वीक नकीथका विचारयानासोया छिथायवसा थीकज्वी धँगु विश्वासयाना वयागुख: ।

छि त:चोकंदाताम्ह साहुनी धागुनंन्यना जिथिजाम्ह नयेमखनापित्याम्ह फोगींबुढा ब्राम्हणयात याकनं छ्वा नयेतगाक दानयानादिसँ अथवा नकादिसँ थनहे नयावने बिस्तारयाना दीमते नयेपित्यागुजा चोनेजकहें फुगु मखुत: ।

म्हुतुसि सुखूचिन म्येगन झलेमफुत मिखाँनं वोलाक मखन न्हेपं ह:ह:तिनावल गनंवने मफुत तुनित्यानु चाउ च्वा फोनाज्वीमा म्ह:फिरि:फिरिखा: थुजोम्ह वुढाया

उपरे करुणातसा छित तःचोकं पुण्य मिलेज्वी ।

जिगु नामछुःथका न्यनादिल जित प्वाजाग्क नकूसा क्ने मखुसा कनेमखु: जिगु छेंया थ्यकानमदुः सुनानं थथे भिक्षा फोंवनेथाय् नांछु थका मन्योंः छिछम्हसेंजक न्यनादिल जित थथे आपालं विलम्बयाना दियेमते थथे हे जुलधासा याकनंसिना वनेगुनं सम्भवदुः उकीं ननानं दानयाना दिसँ ।

रुदन्दीनस्वरः पश्यन् बदत्येवं तमाभत्त
ब्राम्हण किं प्रदास्यामि किञ्चित् बस्तु नमेगृहे

गुणवती खाःखानूगु स्वरयाना बृध्दब्राम्हणया ख्वासोया खोंखों विन्तियात भो ब्राम्हण जिगुछें जा छु हे वस्तुमदु आःछलपोलयात जिनं छु बीफैः नयेगुछुमदया जि स्वामी दिक्ज्वीका पिहांभाम्ह छेंद्वहां मभ्तानि जिनं जि स्वामी नं थांताना चोनागु थनिं च्यान्हुहेदत जिथिजाम्ह (दीन) महादुःखी निर्धायाथायूवया छछाक नयेतदान याःथका आज्ञाजुया विज्यात जिपिंनं छपिंथ्येंहे दुःखिपि

खःयका सीका मेथाय् विज्याहुँ ।

दसांनं मदुथयागु सत्यमखुः छु यायें दुगुज्सा थथे हालाचोनेंमखुः छु हेमदुगुली थथे हालाचोनाः जिनंस्यु दानयायेमा थका जिकेदुगुजूसा नके तांके पुंके अथवा दानयायेगुली जितत्पर जुम्हनंखः खयांछु याये दहेमदुम्हं गनकयावीफैः थन जिके आशातया विज्याये म्वाल छु मव्युथका जिखनांत मांयेका विज्याय मते क्षमायाना विज्याहुँ ।

किञ्चिदपि प्रदातव्यं क्षुतृष्णा खेदितंचमे
यदि नदीयते किञ्चिदप्यत्र मरणं व्रजे ।

गुणवतीयो खवासोया बृध्दब्राम्हणं दानं आज्ञाजुल जि वुढायात दानवीलायिन गु छुं भतीचा नकजूसानं विल अथवा नकलधासा जि नयेपित्यागुतनि नयेपित्याना खेदजुया चोंम्हयात यदिछुं मदुथका तोहतया मविल मनकल धासा थनसतुं जि सिनावनेत्यल धका स्वानेके सतुं भोःसुत ।

इति तदुक्तमाकर्ण्य चिन्ताब्याकुल सासती किञ्चिद्वस्तु गृहेद्रष्टुं प्रविश्य पश्यो श्वसन्

थथे बृध्दब्राम्हणजु धागुखँन्यना ध्वसत्यधारी गुणवतीया मनस आकुल ब्याकुलज्वीका अनेक चिन्तना याना भसुकातया नम्ररुपं विन्तियात, ।

भो ! बृध्द ब्राम्हण हताय् चाया विज्याये मते थौंया दिन थतनं जितनं नःचोकं आतुर जुल आस्यनि प्राण हत्या याना क्यने मते आमथ्ये खँल्हायेगुजा सत्यरुप प्रमाणया ज्या खँ मखु । मदुम्हसें मदुधाल धका अपमान याये मज्यु भतीचा धीरयाना बिज्याहुँ थथें तलेथाहाँ वना छुँ वस्तु दुला धका मालासोये दुसा दान याये छुँ मदुसा जिमि नयेत दाय्का तयागु चोक़िया काति जुसानं नयेयोसा भपिकेत्यना पत्यार मजूसा तले सो विज्याहुँ धका आदर भावतया छ्योजोना थःस्वका लाहा ज्वना बृध्द ब्राम्हण जुयात तले थतहया छ्गु थासे आशनविया फेतुकल ।

थनंलि गुणवतीया छुँ वस्तु दान वियेगु दैला धका

छँसकभनं मालास्वत छुँवस्तुल्वीके मफया तःचोकं लाजज्वीका मभूःकरुणामय शरणधका नामकया ध्व जूसानं नकंथै गु मनंतया दुनेभुतली चोकिया काति दाय् कातयागु सोवन ।

थुगु अवस्थास चायागु हलिचास थःमं चोकिया काति दाय्का तयागु जाय्कद्‌या धोने पुर्याचिना दुरुम (ऐक्षव) मिश्रि चिनि इत्यादि मसलातया थुयातयागु (पायस) क्षीरतुल्यजु या वासवयाचोन ध्वखना गुणवती या चिमिसं ब्वं जायका ह्मपीसंचोंका ताउतीनं स्वया मनं चित्तनायानाथाल;

अहो ! आश्चर्य; भोकरुणामय थौंयादिने छुजूगु खः जिनं अथेथथे छुंमस्यु तःचोकं आश्चर्य जुयाचोन स्वगु मभाव थथेजूगुखः मभूः धन्य २ धका हालाचोंगु न्यना भुतलींपिने फेतुनाचोंह्म वृद्धब्राह्मणजुं धयाहल;–

ईसाहुनी ताउफाल याकचा भुनुभुनुं छुहाला चोनागु थनजि नयेपित्याना चोनेमफुत छुवात्यना छुन केत्यना ततेवोनाहल बीउति नकेहनि विस्तारकाय ।

थथे थागु खँन्यना दुनेचोंह्म गुणवती हतासनं पिहांवया बिन्तियात;

भोब्राह्मणजु नकेहयेत्यल सहयाना विज्याहुँथाथां ब्राह्मणया न्ह्योनवँ इला यःचुक वपुना लखँहाहायाना दुनेवना हलिवास दायकातयागु वछि; केरामाँया हलेसं तया न्ह्योनेतेहल।

न्हापां नुसिलाविया भपाःविज्याहुँ- धका विन्तियाना भोजनयाकल।

बृद्धब्राम्हणजुँ थ्वगु चित्तस्वया सुवाविया साः थाथां फुकनल दनिसा हानंलिसा तेहिंनंथाल।

गुणवतीया थले वछिल्यंका हानं वछितयात्री धका वहांवना थले पुसाउलासोत न्हापाथ्येंतुँ थलेहानं जायकदया पुयाँचिनाचोन— थथे जुयाचांगुखना आश्चर्यजीका प्रभूःकरुणामय शरणधका नामकया वछितिकया लिसातया शीहल[१]।

बृद्धब्राम्हणजुं थ्वनं सवाकाकां साःथाथां तुरन्त

नयेसिधेका जि प्वामजानि साहुँनी गिजेयाना दिवे मते दनिसा हानं तेहिधाल,

दनिदनि धाधां गुणवती द्वहांवना थले पुसा उलास्वत न्हापाथ्येंतुं जायकदया पुर्यांचिना चोंगुस्वना म्हपीसे कुचुसेचोंका लेःलेताया वञ्जिनातुं ल्यंका वञ्जि लिसातया विल [२]।

ब्राम्हणजुं थ्वनंफुक नया पतिचुचुप्याना हुया नयाक्यन' गुणवतीनं यःसादनि भर्तीचार्नी तेहेला थका विन्तियात।

बृध्दजुं आज्ञाजुल— साहुँनी जयज्वीमा भतीचा यःनि थ्येंचा तयेहींधायत थ्ववृढाचा नेफुःधायिधकानं मवा प्वा धासामजानी ञ्जिसोंया तेहेधामांखुसि सागुलीं ननंहे मगाः — थथे धागुन्यना गुणवती हानं द्वहांवना पुसा उला थलेसात (पूर्ववत्) न्हापायागु तालंह थलेजायक पुर्याचिना नस्त्रावयाचोन । थथेंजु याचोंगुखना सञ्म्हं चतिवेका लाहाखाका वञ्जिलिकया करुणामय शरण

धका नामकाकां लिसातया न्हयोनेसतु विन्तियाना चोन [३]।

वृद्धब्राम्हणजु ध्वनंफुकंनया धःकातया खवाः चःकंका न्हिला न्हिला धयाविज्यात — साहुनी छि धन्य २ खः आपाःनल धयादीमते सागुलीं आपानयेधुन खः आजाप्वानंजाल यकोनयेनंधुन नेफुम्हवुढाचा धका दिकजुया तँचायादीमते छुयाय् फोगंतिगुताल थथे हेखः।

थौंथें साक भींकनयागु मदुनिधासांज्युः जिसन्तो षजुल छिकपिनि नयेत थुयातगु जितनकल ध्व उत्तम दानखः छित जियाना तःचोकं तकलीफजुल दुःखताया दीमते।

थथेधागु खँन्यना गुणवतीनं विन्तियात भोमहा ब्राम्हण जिमिगुउपरे करुणा कृपातयाविज्याहुँ जिदिक मजुः छुयाये निधमहादुःखि जिपिछुं दुपिमखुः। दारिद्र याळें भिक्षाकाविज्यात थौं जिमिनयेत चोकिया काति

दायकातयागु सम्मख: च्वक्षीरजु याचोन द्विथं थजागु नयेफुपि जिपिमखु: थौंयादिने नयेमखँपिसँ क्षीरभोजन दानयायेदत सदानं थयेदानयायेफुसा गुलिजक अमलज्वी अथेथथे धयाविज्यायेमते थौं जुगुज्याखँफुकं करुणामय प्रभुनंस्युः क्षमायानाविज्याहुँ थुलिधया नुगिकेनु का आशिर्वादफोने धका विन्तियानाचोन ।

बृद्धरुपब्राम्हणजु ज्ञानोपदेशविया शुभाशीर्वाद ब्युब्यू आज्ञाजुल,

गुणवती छित धाय् लायिक साहुनी, स्यावास, थःगु चित्तखना जिसन्तोष ज्वीधुन थुलि आदरभावतया प्वाजाय्क साकनका शुद्धरुपं दानयायि जिनंमताया थःधन्य २ करुणाचित्तदुम्हखः ।

थथे बुढा, मचा, रोगी, दरिद्र, अनाथपिंगु उपरे करुणातया उपकारीजु य। त्यागी चित्तयाना दानसुनां यायि उजोपिन्तधाये साहुनी, दाता, त्यागी, पुण्यात्मा ।

पुनः गुरु, पुरोहित, ब्राम्हण, भिक्षु, संन्यासि,

व्रम्हचारी, योगी, साधु, महात्मा थुजोपिन्त सुनां आदर तया दानप्रदान यानाचोनी वै तथाय् धर्मात्मा महाज्ञानी।

थुजोपिंखनां दिकज्वीपिं थःहेजक साकनये तोनं पुने सदानं थःहेजक कतेलाके थःत्र परउतिखने मसगु निःकरुणा चित्तास्वयज्वी वै तथाये पापि दुरात्मा महा-दुस्त अहंकारी अभिमानि थुजोपिं षट्गतिया भवचक्रे लानां जन्ममरणया थले कुतूंवंका पशु, पंछि, की, (दानव), दैत्य, राक्षस, प्रेतजुया नरकादि आपालं भोगयाना दुःखसियाज्वीमाली पुनः मनुष्यकुले जन्म कावंसानं (दीन) दुःखिजुया सोयास्वेमेका थःथिति इष्टमित्र, जहान्, परिवारपिं सुमदेका नये, तोनं, पुने इत्यादि हीनजवीका दुःखसिया आपालं म्वानाचोनी।

नीतिशास्त्र नोंध्वानाचोंगुदुः।

यो नात्मजे नच गुरौ नचभृत्यवर्गे
दीनेदयां नकुरुते नचबन्धुवर्गे
किं तस्य जीवित फलेन मनुष्यलोके
काकोऽपि जीवित चिराय बलिंचभुंक्ते

गुह्यमनुष्यया काय, म्हयाय, जहान, गुरु, दाजुकिजाः फुकी' इष्टमित्रादि' पासा, त्वाय (दीन) दुःखि, कंगालपिंगु उपरे करुणा कृपा थैंगु छुं हे म्दयाचोंनि उजोह्यमनु संसारे म्वानाचोंनाया छुं लाभमदु· गथे जा (काक) कोंथ झसं सकलयावलि वायहगु नया आपालं म्वाना चोंथ्यें जकख: । यद्यपि फलमसगुं सिमा स्वांमहागु स्वांमा दुरुमवह्य सा नन्याना वामवगु सुपाय परयात जयम-या म्ह धनिः दुलादुः थाय तजक वहज्वी ।

धनेन किं योनददाति नाश्नुते वलेनकिंयच्च रिपुंनबाधते, श्रुतेनकियो नचधर्ममाचरेत् किमात्मना योनजितेंद्रियो भवेत् ।

धनसंपति दयानं स्वैतनं दानमयायि मनकी म्वोंकि थ धनया छुं मयोजनमदुः । बलवीर्य्य पराक्रम दयानं शत्रुयात छुं यायेमफुत धासा वैत बलदुथाये छुं मयोजन मदुः धर्मशास्त्र न्यनानं धर्मयायेमसल धासा धर्मशास्त्रन्य गुन व्यथ हेखः । ज्ञानयागुखँ न्यनानं आत्मायात अथवा थःगु मनयात वसेतयेमफुत धासा वं दशेन्द्रिय गथे

याना चीफ : ।

तथा धनदुथ्ये दान धर्म वलाकेमा परोपकारी ज्वीनंफेकेमा, पराक्रमदुथ्यं शत्रु जितेथाये फेकेमा धर्म शास्त्रन्यनाथ्ये धर्मया (आचारणे) भींगुले पलातया चर्य यानावनेफेकेमा ज्ञानयाखँन्यनाथ्ये मनयात शान्त-याना आत्माझसीका मनचिना दश, इन्द्रियचीफेकेमा ।

हानं धर्मशास्त्रं धागुदुः—

सारात्सार तरंदानं सारात्सार तरं वरम् ।

इत्यादि– मनुष्यया कर्तव्यखः परहित परयादुःखफेने-गु [शिक्षा] विद्या ज्ञानवीगु जगतो हिताय सुखाय, प्राणीपिन्त हितथाय यालागी जगत् उपरे दानयाय गुखः केवल सारगुदान धयागुहे तःधंगु करुणाखः । वहेकरुणा याके सारवस्तु अनगिन्तिमदंक सेगु चिन्तामणिरुपि सिमा बुयालि प्राणीपिन्त जयज्वीगु फलबुयाव वहेभींगुफल परयात तोतावीफेकेगुयात त्यागधायि वहेत्यागयात दानधायि । थथे त्यागचिरं दानवीझतिनि दाताज्वी अजाम्हदाताया सदानं कल्याणज्वी— गुणवती धन्य

धाये लायीकह्म दातानी (मिसा) साहुनी थःखः। छिथिंजाह्म त्यागी मेपिं थौं गनं जिनं मखनां भाग्यमानी ज्वीतिनि धन्दाकाबेम्वाः — ।

सारमेव मनुष्यानां सुकृतं किर्तिमेवच्च
सुकुले त्यागचितस्य तत्सारमिति कथ्यते ।

मनुष्यगणपिनि भींगुज्या व कीर्तियातहे सारथायि, मानवथायेका भींगु कुले चोना च्वं कनावथें त्याग यायगु चित्त ज्वीफेका दानकायेगु यात सारथका धायि थुलिमछि खँ ज्वी धुंकल आतकं छि मिजं द्दहामवनि जि याना आपालं अजमल जुल जिवने — ।

स्वस्ति ते मंगलं भूया त्सर्वदापि समन्ततः ।
तिष्ठतु ते गृहेलक्ष्मीः सदा सद्धर्म साधिनी।

इत्यादि– गुणवती सदानं प्यंगुदिशानं छित मङ्गल मंगल ज्वीमा- छिगुछें लक्ष्मी बासयायमा तःधंगु सद्धर्मज्ञान लाना शुध्दगु चित्त जुया धमयाय् जक मनजुया मनोरथ पूर्ण ज्वीमा।

परजनहित्‌याय्‌फेमा सुखैश्वर्य्यानन्दजुया सफल यात बोधयायेफुम्हजुया (सप्तवृद्धि) धैगु आगु, यश, ज्ञान, महासुख, निरोगी, धन पुत्रादि थ्वन्हेगु लाभ-ज्वीमा,

(अष्टमहाभय) धैगु राजभय, चौरभय, शत्रु भय, वज्रभय, लःयाभय, अग्निभय, वायुभय, भूकंपविनाश ज्वीगुभय, थ्वच्यागुभय तरेज्वीमा,

सदाकालं त्रिरत्न ह्मसीका शरणवनेफेमा, शुद्ध हप चित्तं उपोषढव्रतयाय्‌गुली चित्तदुंकाचो, थुलि आशीर्वादबिया दना कहांविज्यात गुणवतीनं लिसे-लिसेवन—

अन्तर्हित क्षणाद्धन्हि इवाकाशेऽभि गच्छति

छेंके थ्येनेव तत्कारण ब्राह्मणजु अन्तर ध्यानजुया विज्यात (खन्नेमन्त) मिग्वाराथ्यें आकाशमार्ग विज्यागु खना बिन्तियाना गुणवती आश्चर्य चाया धन्य २ प्रभूः

श्रीकरुणामय शरणधका नामकयाचोन...

ताउजास्ये ंलि थःगुहें थहांवना भयाले खङ्गि मुंक चोना नुगमङ्किका थ्वविज्याम्ह (साक्षात्) श्री करुणामयहे खला अथवा मेपिं देवताला मुज्वी छम्हतःथ ंम्ह इश्वरजा अवश्यमेवखः जित भुलेयाना बृद्ध ब्राम्हणयारुप कया फोंवल न्हापा जिनं छुं मस्यू न्ह्यागुहे जूसानं जिकेंदुगुनं भोजन याकाछोये धुन।

आःतकं थ्वमिजं प्याहांवंम्ह छें ंमभानि धका मनग अनेगु मकारं खँल्हाना भुतली वनासोवन पुसा उलासो न्हापथ्ये ंतुं थले जायक दया पुयींचिना चोन हलिचा धुसानं (सुवर्ण) लुयागु जुयाचोन।

थथेजूगुखना मनस हरवरेजुया थियानंस्वत च पतेजुया भुतलीं पिहांवया भातवलतारुये ं धकामनेतया ववले बृद्धब्राह्मणजुयात नुसिकागु थलनं चायागुलःथल लुहेजुयाचोंगुखना थिया 'पुतुपुयंकास्वत अत्यन्तनं हप मनयाना काचकाचां कोथाय्तेयंकल कोथाय्नं द

थल इत्यादी लुहेजुयाचोन ।

थथेजु स्येंलि छेंछस्वांसकभनं तले कुनेवना सो जुल गनगन थलइत्यादि तयातगुदु अनअनफुकं लुहेजक जुयाचोन गुणवतीया स्वप्नाध्येंजुया ह्मछम्हं इलिलिलींमींका कुचुका चिमिसँ व्वहंजायेका वयाये ध्वयाये मद्या हर्ष यास्वोंवि हायेका मभूःश्रीकरुणामय विज्यागु हेखैः धैगु विचारयाना धिकारजिनं छाय् छलपोलया रुपस्वये धाये मफुत आःगनवना स्वत्रनेगु सोसो थौंया दिनस तःधंगु अद्‌भुताश्चर्य्य जुजुखः जिन छुपाप पुण्य यानावल छुंमस्यूह्म अज्ञानि मिसाजुया तःचोकं भुलेजुल बृद्धरुप मनुजुयावह्म इश्वर म्हसीकेमफुत छलपोल सुःख मभूः जिगु कायवाक्‌चित्तं न्हियान्हिथं नमस्कारदुः। थथे सुमरणयाना नुग,मछिकाचोन ।

थुगु समये भद्रसिंह अनवने थनवनेमद्या दिकदार ज्वीका पिहांवया चाउलाजूम्ह देशंपिने छगु (क्षत्र) कुम्हाया ज्यायाना चोंथाय् दनासोयाचोन ।
कुम्हानंन्यनं हेभाजु थौंछाय् थनभाया छितछुमाल ताउ

जाल ञ्जिसँसोयाचोंगु ।

भद्रसिंह दुःखमन याना घालकि खःकुयाआवा जिगु ख्वापा सोया सीका दिसँ गनवनं गनवने जुया चाउला वया आःतकं आहार चूमलागुलीं दिक्‌दारजुया ञ्जिज्याथागु सोयाचोना ।

कुम्हानंधाल ! आःतकं गथेले, जिं ञ्जिम्हस्यु थनभागँ जित भतिभति ग्वाहाली यानादिसँ धन्दाकायेम्वाः आहारचूलायि ।

थथे धागुन्यना भद्रसिंह तीजकवना जिं छ्युयागेगुथका न्यन कुम्हानं ज्याअधेयात थ्व प्यागु भाडा निभालेतेयंकि गंगु थुखे तेहवि जित मामागुनंल्हथ्‌ इति ज्यामयाकं सुंक चोनेव म्हुतुनं सुंकचोनि मनुधंम्ह ज्यानंदकनं सुंक चोनेमत्यः पत्यारयायि मखु ल्हाहाहुसुलु म्हुतु सुलु धाथें अलसोज्वी मज्यू ।

नीतिथया तगुदः ।

आलस्य हि कुतो विद्या विद्याहीन कुतोधनं

धनहीन कुतोधर्म नास्ति धर्म कुतोगति ।

अलासीया विद्या व ज्या दैमखु: अर्थात् विद्या व ज्या सैमखु: । विद्या व ज्या मदुम्हसिया धनदैमखु: अर्थात् विद्या व ज्या मसम्हसिया धनगनंदैगु: । धनमदुम्हया धर्म दैमखु केवल धनहीनम्हया धर्म गनं दैगु: । धर्म मदुम्हया गतिदैमखु: । कारण धर्ममदुम्हया गतिगनं दैगु उकीं मुंकचोनेमते आलसी ज्वीनं मते ।

थथेखँ ल्हाना मामागु निम्हसिया ज्यायायां वान्हि पुलावस्येति न्हिनसिया नयेत्यल ज्यादित कुम्हाआवा-या (गोधूमरूपक) छ्चुंमधि थःत छपा भद्रासिहयात छपाविया थःनल नयेधुंका छंमंदतले ज्यायाना छेंवा जिवनाचोने ननंनके ज्यालानंवी छं थौंछुंमननिथ्यें च्वं याकनं वाधया कुम्हाआवा छेंवन ।

भद्रसिंहया छेंकलायात वापाःल्यंका थःवापा नये धका छ्चुंमधि वापाथला नयेतथीकयावले वहे न्हापा-याम्ह छेंभिक्षाकावम्ह भेशधारी बृद्धब्राम्हणजुं मसुमुसुं

न्हिला हेभाजु जितनंहीं भिक्षाहींथाप्नं तुनामंचुया न्ह्योनेथ्यंकवल ।

भद्रासहजुया मनसे बुढायागु ख्वा:सोयाचोन,बुढा घाल भाजु छाय सोयाचोंना

जिबुढाया नयेमखंगु थनि च्यान्हुदत हीसे नये पित्याना चोनेहेमफुत जितनं मथि छपा दानयानादिसँ।

भद्रसिंह स्वछिभुलेजुयाधाःगु— बृध्दब्राम्हणजु ं स्वः हीसेनयेपित्याना चोनेमफुगुखँ जिनंस्युः भीनिम्हं उथ्ये हेखः जिनंदुःख थःनं दुःख । जोगीयाछें संन्यासीया पाउनाधाध्यं जुल नयेमखंगु जिनं थनिच्यान्हुइदत दैव योग थौंछुचूंमधिछपा चूलात छें कलायात बापात्यंका बापा नयेत थीकजकयाना च्यान्हुँया नयेमखँम्ह धका बुढा छम्ह वया जितनंहीं भिक्षाहीं मथिछपाहीं धात्रल वीगथे मवीगथे,

हे बृध्दब्राम्हणजु छपामजुः वापाबीत्यना चुकंछि छें चांम्हयात चकंछिजत अले स्वम्हसियां नयेखनी संतोष जुया लिहांहुँधका थःनयेत्यनागु मधिवापा हान कूथ लेत तयारयात ।

बृद्धब्राम्हणजु ं धालकि छपांबीसाजक कायेत्यना वापा चकंछिजुसा म्वांल नुःगस्यासा बीमःखुथा जि

लिहांवने त्यना ।

थथेब्राह्मणजुं थागुन्यना नुगःमछिंका मनेछुं संखा मतसे वापाथलातेधृंगु मधि ज्वरेयाना निकुति बृद्धब्राह्मणजुयात निपालाह्रातिंनं दानयात ।

ब्राह्मणजुंनं निपालह्रातिंनं फयाकाल । (याचक रूप) बृध्दब्राह्मणनं आशीर्वाद बिया बिज्यात ।

स्वस्ति ते मंगलं भूयात् लक्ष्मीःसिद्धिंच सर्वदा ।

इत्यादि—

भाजु छि सर्वदा स्वस्तिमहा मंगल ज्वीमा छें लक्ष्मी वास यायेमा अष्टसिध्दि लाभज्वीमा दुःखमदेमा तःनधंगु धर्मकर्म याना परयात उपकार याये फुम्हज्वीमा सध्दम ज्ञानम्हसिया धर्ममार्गस पलातया अन्ते महासुखपदप्राप्त ज्वीमाधका आज्ञाजुया जिवने थथेहहानंहानं त्यागचित्तं दान पुण्य यायेकेमा धया बृध्दरूप ब्राह्मणजु लिफःसोया वंम्ह न्हापाध्येंतु (अन्तरध्यान) जुया तत्कारणं खने मदया मिग्वाराध्यें आकाशमार्ग बिज्यात ।

भद्रसिंह या मन गरव्येसेचोंका थ्व सुख्य गुन्नखः

तुरन्त खनेमदयावन अवश्यनं मनुष्यमखु जित छलेयाव-म्हख: अथवा जिगु चित्त स्वम्हनं ज्वीफु जिथौं निथीं महादु:खिख: च्यान्हुयाश्रौंलाना मधिवापा नयेत थिक यानानं अकस्मात् महाशृध्द ल्ह्मवया दानकावन्न जिनं बोनंधुन अथे थथे जिनं छु मम्यु: नयेमखँन्हयात दु:खे दु:खहे नातुंजुल ।

न्ह्यागुहे जूसानं थ्व खँ श्रीकरुणामयं विचारयायि प्रभू:शरण धका भमुका तया कुह्माया वँवन ।

स्वापा:स्यूस्येंचोंगुखना कुम्हानं शाल भाजु तले थाहांवा नयेपिह्यातज्वी थन दिसँ धका फतुका नयेगु न्ह्योनेतयाविल ।

भद्रसिंहजुं विन्तियात कुह्माआवा छि जयज्वीमा थन नया चोने मखुत छं वनान:वनेधका पोंचिना दनावल ।

कुह्माजुं ज्यालाज्वनाहुं छियःगु चाया भाड़ा छग्वनं यंकी ।

भद्रजुँघाल छिगुनिघाख: ब्युगुयंके ।

कुम्हानं दयातया धालकि छिगुदु:खजिनंस्यु ल:कावनेत

(घत) तःगोगु चाया धपङ्गन ग्वपङ्गव ज्वनाहुँनाःधका बिया मेगुछुं द्रब्यनं बिया भ्ासँन्हेःधका ओयाहल।

तथास्तु याना भद्रजुया थौंतिनि नयेगु आहार चूलात धका हर्ष याना ख्वाःचःकंका मुमुमुमुं न्हिला छं कलाया ख्वासोसों ख्यायाना नयेगुदिन ःचूलात धेगु विचार याना चाया धप व ग्वपः छ्गवनं मछि मछि ज्वना छं वल पोँघ यके मत्योघका लःफःथाहल ।

(हेस्त्रि) हेमिसा, हेगुणवती, धका सःता लेःतागु शब्द तःसयाना थाहांवल, कलाम्हसेनं ज्युःज्यूः थाथां नाप लावन चायाधप व ग्वप ज्वना वगुखना कलाम्ह हततत न्हिल हानं भातम्हनं इतितितिं न्हिल, स्वानेधव्यागुव भातम्हं थौंयागु अद्भुत् स्यूला मिसा धका हुम्हाया ज्यासलेजूगु बृत्तान्त खँ कना नेगुनं ज्यालानं वियाहल नाःधकान्हयोने तयाबिल । छुचूमधि वापाथला नेतथीक यानावले च्यान्हुया ग्वंलाना फोंवम्ह बुढाक्रम्ह जक तुरन्त गनवनज्वी खनेमदु मुज्वी अत्यन्ताश्चर्यजुल धका खँ कन— ।

थनंलि थुलि भातं थागुखन्यना आश्चर्यज्वीकाचोंत्र

मिसाया भनहे आश्चर्य्यज्वीका छे जुगु वृत्तान्तखँ चोंनि-से कना पत्यार मजूसा सोभासँधका भुतलीरका क्यनं यंकल। सोवंबले लुँयाथले जायक पुर्गीचिना चोंकि काति क्षीरजुया चोंगु खना भद्रसिंह म्येनान्याना हीस जुयाचोन हानं उल्ये थुल्ये सोबले, थलबल दकं लुयागु जुया चोंगुनंखना इतःमतःकना थ्वछु थ्वगथे धाधां म्ह खाका लाहाखाका फूँफूँमींका चःतिवेका हर्षया सोविवेका धन्य धन्य बुढा ब्राम्हणजुँ पलाःगुलीं जिगु छें लुँ, वह, हेरामोति [ज्वाहाराट्] यकोदत धका खुसि जुया छें सकभन स्वये धुंका लःल्ककनी तोने धका थमं फयाहयागु चायाधप व ग्वप सोवले निग्वलं लुयागुहे थलजुयाचोन निम्हं छकनीं भुलेजुया लिपा थिथि स्वास्वया निम्हत्यपु ल्हाहा ज्वना प्याखँहुर्यां पिथ्यें म्हँ सना चिमिसँ तःतःस्वाका म्हकुचुका निम्हत्यपुनं हर हर न्हिला छें छखवां तले कुने चाचाह्ला कोथाय् धुकति सकभनं सोजुल मदुधै गुछुंमदु चाबस्तु छुंमदु नवगुनं मदु धू धै गुनं गनं मदुः। सोयाथायतक (नवरत्न सुवर्णादि) हेरा, मोति, भिपु, पन्ना, इयू, लुँ, वह इत्यादि अनेक धातुया बस्तु दयाचोन थलपतिं पूर्णजुया सुगन्ध

वस्तुनं पुरेजुया हानं [१८] बृहि अन्न फलमूलादि मधि वास [व्यञ्जनादि] चूगुवस्तु तुरन्त नयेज्यूगु हानं स्वाँ, सिन्ह, ताय्, अभीर, जाकि जिनिस जिनिसया [कौशेयवस्त्र] तास, तिनिख्वा, मखमल, रेसमी, कस- मिरा, पाट, पीताम्वरादिया काप छेंछुतकमागुव: फुक कुटुम्वज्वलं तयारि जुयाचोन ।

थथे अकस्मात् नानाद्रव्य दयावगुखना निम्हत्यपुया (स्वप्ना) ह्मगसेथ्यंजुल धका अद्भूताश्चर्यज्वीका चोन लिपा निम्हसियां महाहर्षोत्सुकं पूर्णज्वीका च्यान्हुँया ग्वांतापिं निम्हत्यपु: नयाअपोजुया प्वा:फुफुं मीपिंथ्यें प्वा जाय्का ख्वा:चकंकाचोन ।

थुगु वखतस वान्हिपुला स्वफ: जामुवेला जुस्यंलि निम्ह स्त्री पुरुपया थिदिखँल्हाना विचारयात थनछें विज्याम्ह बृध्द रुपब्राम्हणजु कुम्हाया ग्र:चादेका त:गु थासे जिकेमधिदानका विज्याम्हनं वहेख: भीगु दु:ख खना सहयायेमफेका भीतउध्दारया विज्याम्ह मभू: श्रीकरुणामय अवश्यनंदख: अथवा वसपोलं व्हयाह म्नंज्वीफु: थ्वमनुष्यमखु: दैवहेख: भीसँम्हसीके मफुत

छुयाये भीअज्ञानीपिंगु उपरेकरुणातया विज्यागु खः हेस्त्र ! छुयाखेमाल छं गुगुप्धियायमागु तकयाधका परस्पर निम्हत्यपुया ताउतांखँजुल ।

(तदा) थुगु समये गुणवतीनं थःस्वामीया न्ह्योने विन्तियात भोस्वामी ! न्यनाविज्याहुँ थ्वफुकं वसपोल-यागु रचनाहेखः भीसंदेकागुमखुं वसपोलं विल वसपो-जरात पुरेयायेथका निम्हसिनं विन्तियाना बृध्दब्राम्हण जुं भोजनयागु थासंचोना प्रभूः श्रीकरुणामय लुमंका (दण्डवत्) अष्टांगप्रणामयात ।

प्रणामयाबलेवोंगु थथेखः ।

नमोरत्नत्रयाय, नमोमञ्जुश्रियै, नमःसुश्रियै, नम उत्तमश्रियै स्वाहा ॥ १०८ ॥

सकिन च्याकतक प्रणामयायधुंका रत्नमण्डल द्वह-लपा– थुगु प्रकारंवोन,

अष्टश्रृगमयं मेरुश्चतुर्द्धीपो पशोभितं ॥ सप्त रत्न समाकीर्णं ददेनुत्तरदायणी ॥ गुरुवे

बुद्धधर्मेभ्यः संघेभ्यश्च तथैवच। आत्मानं
निर्यातयामि भावेन संपूर्ण रत्नमण्डलंम्।

न्हेधाः (७) वोना

कायकं त्रिविधं पापं वाचिकंतु चतुर्विधं
मानस त्रिप्रकारेण तत्सर्वं देशयाम्यहन्

प्रभू श्रीकरुणामय शरणधका नामकया पापदेशना
पुण्यानुमोदनायाना सिधेकल।

[दंपती] निम्ह स्त्री पुरुषया फको भक्तियाना वहनी
जुस्येंलि छेंछखां मतच्याका सुगन्धधूपथना वृन्दरूप
ब्राम्हणजुयात भोजन नकागुथासे न्ह्योनेसं थःपिंनिम्हं
चोना च्यान्हुया आंलापिसं चोकियाकाति दागेका क्षीर
जुयाचोंगु केरामाया अपतेनातुंतया हानं श्रीकरुणामय
यात छाया निम्हसियां [पालन] भोजनयात ।

थनंलि चञ्जिमवंसे निम्हसिनं श्रीकरुणामय नामकया
नसंकल। थुगु हुयादिनखः कार्तिक शुक्लया [मुखा-
ष्टमी] खुन्हु तन्त्राचेज महागुरु वन्धुदत्ताचार्य

सद्गुरुया शरणवना गुरु थःगुऽें बिज्याका निम्हसिनं गुरुया पादकमले भोःपुया जूगुखँ वृत्तान्तकना हर्षया खोनिहायेका बिज्यात ।

गुरुं धंन्य पदबिया सदुपदेश आज्ञाजुल थौंयादिन छगुतःधंगु पर्वकाज अष्टमीतिथिखः छिकपिंगुभाग्यं थौकहेजुल ।

अष्टमी शुक्लकृष्णाभ्यां द्वादश्यां शुक्लमेवच ।
उभाभ्यांतु चतुर्दश्यां पूर्णमास्यां तमाश्शी ।१।
सूर्याशशुक्त संक्रान्तौ पर्वाष्टौ ख्यातवानिति ।
तस्मादेत द्व्रतंश्रेष्टं महत्पुण्यं बलप्रदं ।२।
व्रतानामपि सर्वेषा मिदमेव व्रतंवरं ।
यस्मादेत द्विनासर्व दानयज्ञ तपोव्रता ।३।
मन्त्राश्च नप्रसिध्यन्ति नचबोधिं ददन्तिवै ।
इति मत्वा सदानित्यमार्याष्टांग मिदंव्रतं ।४।

इत्यादि लङ्गिया अष्टमीनिक २ शुक्लपक्षयाद्वादशीछक १

चतुर्दशी निक २ पुन्ही छक १ अमाय छक १ मुन्यया अंशयुक्तगु (संक्रान्ति) संल्हू १ थजागु न्यागुयात पर्वकाल धयातल अथवागल्हुयँगु न्वानानं वनेफु मिलेनं ज्वीफु अथेयानितिं थजागुपर्व दिने व्रतयायेगु (अन्युत्तम)अत्यन्त उत्तमगु वलःगु कातुगु पुण्यफलमिलेज्वी हानं संपूर्णव्रत दकयानं थ्वउपोषधव्रत प्रधानजुयाचोन, केवल मेमेगु न्हयागुहे व्रतज्वीमा अथवा दान, यज्ञ, तप,मन्त्र दानवीगु कायगु इत्यादि ज्यायनं थ्वहे उपोषध व्रतविना सिद्धिफल प्राप्तज्वीमखु। ।

थ्वहेव्रत विना वोधिज्ञाननं लायेफेमखु: थ्वग्यँ निश्चयथका सोकि उकिं वांजाकथ्शीका मनानंफुसान्हिथं मफुसा पर्वकाले (आर्य्य अष्टांगमार्गथं गु) लुमंका थ्व उपोषधव्रतखः थजागु भींगुली पलातया याकनं तरेजुया वनेगु लँपुखः त्रिरत्नया शरणवना वसपोल श्रीकरुणामयया उपोषधव्रत चलेयाधका आज्ञादयेका विज्यात।

थुगु सद्गुरुया उपदेशन्यना अत्यन्तमुमि जुया धायव माबाजु जवरेयाना मूलगुरु वन्धुदत्ता वाय गुरुमा

उपाध्यागुरु वसपोलया निजा गुणदत्ताचार्य्ययाना भद्र सिंह गुणवती यजमान निह्मसियां जुगुमण्डलयाना शुद्धचित श्रीकरुणामयया व्रतारंभयाना षडक्षरि मंत्र दानकया थुखुन्हुया ज्यासिधेका कनेखुन्हुनातुं विधि-विधानं यज्ञहोमाचर्न सहित श्रीकौमारी देवी पूजादिकर्म धुंको गुरुपिन्त सन्तोषयाना (परिव्राट) भिक्षु, सन्यासि ब्रह्मचारी, योगी ब्राह्मणादि, बाल, बृध्द रोगी, याचक दारिद्रपिन्तनं निमन्त्रणायाना सन्तोषजूर्वक दान प्रदान भोजनादिविया व्रतसिधेकल।

गुणवतीनं थुगुज्यायायेत थःमां अबु दाजुपिनं निमन्त्रणायात लाजंमव।

साहुनी ततावयहेंपिनं निमन्त्रणायात थुजोह्म दुःखिनीयाथायनंभीपिं गथेवनेगु हानं भीपिंहे ब्वोथेंचों, वजा गुव्रतयावने गथेवहज्वी धकामव।

शान्तगु धर्मह्मसीका भद्रजुव गुणवती निम्हसिया बुध्दियायेमागुतक एवंप्रकारं—सद्गुरु परमगुरु महागुरु विश्वप्रख्यात तान्त्रिकाचार्य्य वन्धुदत्त वज्राचार्य्य मूलगुरु

याना वसपोलया धर्मपत्नी सुचरित्रमाता गुरुमाँयाना, वसपोलया किजा गुणदत्तानाम्यः (विश्वदेव) उपाध्यागुरुयाना हानं वसपोलयाहेनातुं शिष्यकुलदत्ताचार्य सहित उपगुरुयाना नवकलशादि सुवर्णचूर्ण श्रीकरुणामयया मण्डल दयेका उपोषधव्रतयाना षडक्षरि मंत्रदान कया दच्छियंकं चलथात ।

न्हापा बृद्ध रूपब्राम्हणयात भोजनयाकागुथासे मण्डल स्थापनायाना गुरुपिगु आज्ञानुसारं उपोषधव्रत या अनेक महिमान्यना त्रिशरणवना अष्टशीलधारण याना शुक्लपक्षेनं कृश्नपक्षेनं लच्छियानिक अष्टमीपति व्रतदना कन्हेखुन्हुनातुं होमार्चनादि श्रीकौमारी माँ पूजायाना क्रमशः भावयानाचोन ।

थुगुप्रकारं दच्छिदस्येंलि (सुखाष्टमी) आरंभयाना गुदिने व्रतपूर्णयाना विधिथ्ये कन्हेखुन्हु होमार्चनादि श्रीकौमारीदेवी पूजायाना महायानया विधानं व्रत विसर्जनयायेधुंका निमन्त्रणायानापिंत सिन्ह, स्वां, गुरुं निसें मामापिन्त दानप्रदानयाना सकलयात सिलपाः बिया सन्तोषज्वीक भोजनादियाका गुरुपिंगु आशीर्वा-

दफया थःपिनीनं (पालनादि) भोजनयाना मनआनन्द जीकाचोन ।

थुखुनुयादिनखः (युगादि नवमी) खुन्हु वहनी छेंछखां [दीपावली] मतच्याका सःसःध्ये स्तोत्र स्तुति धारणीवोना प्रभूःश्रीकरुणामय थका स्मरणयाना निम्ह सियां एकचित्तं वसपोलया महिमान्यना गुरुपिसं आज्ञाजूगु लुमंका भावनायानाचोन ।

महागुरुं आज्ञाजुल फसा निम्हसिनं षडक्षरि मंत्र वोनाचों, अवश्यनं वसपोलं सुदृष्टि स्वयाविज्यायि धकपिनि जयजीमाधका आशीर्वादविया गुरुपि लिहां विज्यात ।

गुरूवचन तथाऽस्तुयाना सुगन्धधूपथना एक चित्तं षडक्षरि मंत्रवोना निम्ह स्त्रीपुरूषया जापयाना चोन ।

वहनीसिया छगुप्रहर वस्यॉलि श्रीकरुणामय न्हापांथ्ये बृध्दरूपनातुँजुया तुतामंचुया ध्वासा ध्वासां

मुसुतया छुंके लिधुऽधिधुः जुयाघोन।

गुणवतीया थ्वमुसुतम्हमुज्वीधका जापयानागु दिना भ्यालंकोस्वत (पूर्व बृध्द) न्हापा विऽयाम्ह बृध्दब्राम्हणहेरवः धं गुम्हसीका निम्हत्यपुनं काचाकानां कहांवया [त्रिमदक्षिणा] स्वचा चाउलापादकमले भोः पुया आदरपूर्वकं विन्तियात।

भोनाथ छलपोलहे लुमंकाचोना तले विज्याहुँ

बृध्दब्राम्हणजुँ आज्ञाजुल हेगुणवती उबलेथ्ये सागुक्षीर नकेखःसाजक तलेथाहांवये मखुसाव्रने ।

गुणवतीनं विन्तियात प्रभूः कलपोलयाकृपां छुं प्रतिदनि उबलेथ्यें भोजनयाकेत्यना विज्याहुँगुले ।

हानं भद्रजुयागु व्वास्वया आज्ञाजुल, नयेपित्या म्हयात आशांथ्याना छुचुं मथिकयायंका वथ्येंसागु मथि हानं नकेखःसा तलेवये मखुसा वनत्यना ।

भद्रजु छुंथायेमफेका चिकुवम्हथ्यें म्हखाका चोन, निम्हसिया चित्त शुध्दजुगुखना नुनुभका गुणवतीन्हयोनेतया थःदथ्वीचोना भद्रजुलिउनेतया थहांविज्यात ।

उख्येथुख्येस्वया न्हापाभोजनयाना वयागु थासे मण्डल दयेका चीका तःगु थासेसतुं विज्याना सागु क्षीरदसानयेह्री मदुसाम्वाल थौंथन छुंज्याखंदुथ्यें चों खनाथका आज्ञाजुयाविज्यात ।

थथे आज्ञाजुगु तथाऽस्तुयाना थौंकलपोल भाक्र

यानाखः जिमिगु सहस्त्रदोष क्षमायाना बिज्याहुँ मद गुरुया उपदेश न्यना उपोषधव्रतयाना प्रभूयागु मंत्रदान कया भावयानाचोना, धुतिविन्तियाना निम्हत्यपुया मन हरणजुया श्रीकरुणामय शरणवंका नामकाका आख्यां, ताय. अभीर, स्वांमा कावनाचोतले व्व वृद्धब्राम्हणया रुपतोता साक्षात [अमोघपाश] श्रीकरुणामयया रुपजुया दर्शनबिया बिज्यात।

छे छखां जजमानजोक रस्मिखयाचोंगु खना काचाकाचां वया सोवगु वखतस वसपोल श्रीकरुणामय जुयाचोंगु खना महारूप मानयाना ज्वनावयागु फुकं मंगलतसवं हाला स्वांमालानं कोखायेका [१०८] निम्हसिनं पालाक अष्टांगमणामयात चोंगुथथेखः।

ॐ ३

नमोरत्नत्रयाय नमोमञ्जुश्रिये नमःसुश्रिये नम उत्तमश्रिये स्वाहा।

थनंलि [७] धाःरत्नमण्डल वोना द्वन्दलपा पापदेशना पुन्यानुमोदनायाना अर्घ्यविया पाद्य, पुष्प धुप, दीप, गन्ध, रस [सन्निधान] महायानरूपं पूजादियायथुंका प्रदक्षिणायाना चरणकमले ताउतीनं भोःपुयेधुंका पुरुषजसे स्त्रीस्वर्वं फेतुना थुगु प्रकारं चिन्तियाना स्तोत्र वोन ।

श्रीलोकनाथ, मुनिबुद्धपुत्र हेबोधिसत्वाऽवलोकितेश्वर । श्रीमंत्रनायक षडक्षरीश हे पद्मपाणे प्रभ्वमोघपाश ।।

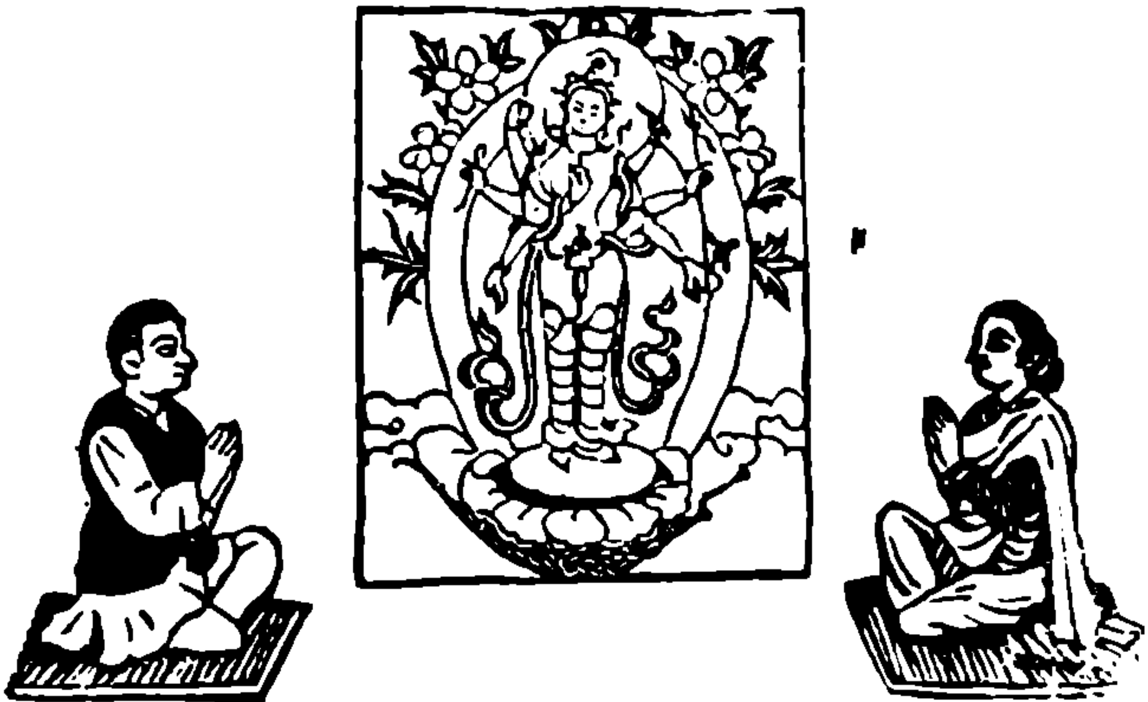
श्रीशोभायुक्तजुयाविज्याम्ह हेलोकनाथ हे महामुनि आदिवुद्धयापुत्र हे वोधिसत्व हे अवलोकितेश्वर हे मंत्रनायक हे षडक्षरीश हे पद्मपाणि हे अमोघपाश हे प्रभु जिपि अनाथ अज्ञानिपिंगु उपरे करुणातया विज्यात धन्य २ जिपिजन्मजुयागु सारजुल गुवलेतक वोधिज्ञान मलाना

चोनि उथलेनक अलपोलयागु थ्वव्रत खण्डन यायेमखुः।

महागुरुपिंगु उपदेश तथाऽनुयाना नित्य बुद्धया शरणवने धर्मया शरणवने संघया शरणवने धका (त्रि शरण गाथा) वोना थुकियागु महत्व वाँलाक थ्वीका जिगु [काय] शरीर त्रिरत्नयाथास पलान्हेचिले।

[वाक] थ्वम्हुतुं नित्य त्रिरत्नया नामकया च्वी। हानं (चित्त) थ्वमनं नित्य त्रिरत्नजक लुमंकाच्वी।

प्रभू श्रीकरुणामय छुं मस्यूपिं अनाथ जिमित उध्दारयाना बिज्याहुँधका वसपोलयागु ल्वासोया निह्नसिन बिन्तियानाचोन।

श्रीकरुणामयं आज्ञाजुल, थीकधाल धन्यछिपिं

ख: थनिं निसें सद्गुरुपिं बचनन्यना भिंगुलें पलातया भिंगुखँ लहाना भिंगुजक चिन्तयानाजु ।

पंचशिक्षां गृहीत्वाच सदा सद्धर्मसाधिनो।
धारय करुणाचित्तं सद्गतिफलमाप्नुयात्।

[पंचशिक्षा] सद्गुरुद्वारा पंचशीलादि ग्रहणया- ना सदानं सद्धर्मरूपि उपोषदव्रत च्लेयानाचों करुणा या चित्तजुया [सद्गति] धैगु सुखावति वनेगुमार्ग थन सफलया याकनंतरेंज्वीदगु थुगु व्रतयायेगुली म मदेकमतं न्ह्याक्षसें न्ह्यागुबासां सहयाना क्षान्तिधर्मेचोनेसेकी दुःखगुवलें ज्वोमखु सदानं सुःखिहेज्वी छुंधन्दा कायंम्वा त्रिांमगुचित्तखना जिसन्तोषजुयेधुन आःथ्ये सदानं शुद्ध चित्तज्वीफेकी जिवनेत्यना थुलिआशाजुया अनसंनु खनेमदया (अन्तरध्यान) जुयाविज्यात ।

निभत्यपुया अतिनंहर्षयाना धंन्य २ लोकनाथ श्रीकरुणामय दर्शनप्राप्तजुल श्रीगुरुँ बिज्याना अन्तर ध्यानजुया बिज्यात आःतिनि जन्मजुयागु सफल जुलधका हर्षोत्सुकयाना षड़क्षरि मंत्रवोना नसंकुल भुगुसमाचार सद्गुरुपिन्त सःता बृत्तान्तखँकना गुरु

पिंग पादस वन्दनायाना सन्तोषयायेधुंका हर्ष भकल यायां मा बौपिन्त स्वां सिन्ह मसादवीकेद्धोत वयेमंदुसा सकलें थौंभ्कासँ थकानंधयाद्धोत ।

म्हयाय या महामंगलजूगु खँ वृतान्तन्यना वीके हगु मसादकयाखँ ल्हात । भ्कासँ सतकंमहेकं बेमतेथया तयागु लीं थःमत्रसेमेपिं छं याहगु खः छुयाथे भ्काद्धन न्हापायान्ह जिलाजं म्हयाय् मखुत वनेहमाली नुःनुथका सकलें नम्रभावजुया छ्यांकोछुना तीजकवया सःता थाहां वन । छेँ सकभनं मंगलजुया चोंगुखना चिमिसँ त्वहें जायेकाचोन ।

माँ वौपिंवलथका निह्मरयपुनं नम्रभावजुया वन्दना याना कोथासयंका भींगु बाँलागु लासास फेतुका चिन्त यात । क्षमायानादिसँ दरिद्रह्म जिलाजँ ह्माय्नं थौंतकछुं यायेमफुनि थौं मभूःकरुणामययागु मसादछकु भोजनयाके थका खवर छ्यायाहया सकले भ्काल वहुत असलजुल थुलि थया भद्रजुं लुँयागु थले नयेगु इत्यादि तया सकसितनं न्ह्योनेतेहल, गुणवतीनं लुँयागुःथलजोना लःब्यूत्रल सक-

स्त्रियां स्वापा ह्याउँका मह्याला लाजंचीका जिलाजंधात छि नारायणस्वः तुतिभोःपुये न्यायेकजूथका भोःपुयेनथीक यात भद्रजुलिच्यावन ।

पश्चात् तापकया विन्तियात जिलाजँ स्नेहपुत्रि, जिपिं थिकार न्हापायागु खँ लोमंकादिसँ हेलायाना अपमान नकाहयागुदुखः जिमिगु दोषमखुः। तःचिकह्म न चीधिकह्म ह्मायपिनिह्म सिगु दोषजूगुखः आपालं अन्याय यायेधुन फुकं वागमती चुर्याकाछो द्वपतयेमते अमाफोने आवंलि सत्यनं यायेमखुः। बराबर छें वा जिलाजँन भासँ कृपातयादीमा क्षेमा— ।

गुणवतीनं विन्तियात क्षमामदुसा भासँधकाखवरवीके हैमखुः माँ बौयातछुँ दोषमदुः स्वीतनंदोषमदु दोषजिमिगुहेखः क्षमाजुल जिकेछुं संखामदुः भपादिसँ ।

भद्रजुं धाल आयसंखायानादिया जिकेनंछुंखँमदु जिगु पापयादोषजुलथका सहयाना चोनागुदु छिकपिसं छुंमंखायाना दीम्वा, न्हापाध्यें आवंलिखुन्हु विचार गाकादिसँ क्षमाजुल —भपादिसँ—जिमिगु उपरे जक

क्षमायानादिसँ थ्वखँम्वाल प्रभू:श्रीकरुणामय भावयाथे गुलीनंअज्ञासी जुयादियेमते —

थथे निम्हत्यपुनं क्षमाविया विन्तियास्येंलि सकसियां न्हापायागु खँजुमंका मिखास खोविवेका नुग मछिंका भोजनयात — ।

तृप्तजुस्येंलि लुसिकेंविया (मुखसुद्धि) ग्वा ग्वे भसला लःल्हाना भद्रजुँ मिजासयात ।

हानं न्हिथं जानयेवले तोनेतधका गुणवतीनं लुँयागु लःथल छग्व छग्वनं मों वौंपिन्त ल्वःल्हाना नयेगु तोनेगु मेमेगु अनेक मधि फलमूलादि छकुनं कुर्वीका माँ वौंपिंलिसे छोयानं हल ।

ह्याय् जिलाजँ यात सदानं भीजकज्वीमा मभींगु गुवले मज्वीमा धका आशीर्वाद विया लेःलेताया लिहांवल— ।

साहुनी म्हयाय्निम्हं थःछें खापातिना तालंग्वया

तगुलीं सहयायेफैमखुः धकाहाला मेपिंगुळे चोना कुलं-गार दुःखिनीयाथाय् भोछींभ्वेःवंगुसीका जिमिसहथाये फैमखुधका हाला मुरुमुरेजूया तंमोयेकाचोन ।

जब खापाचायेका मां ब्वापितलेजक थाहांवनेवं निम्हं सँफँफँतया वान्हय्यया स्वानेहे तोःधुलीथ्यंचोंक थाहांवना छिपिंगनवना वयापिं जिपिवयागु आःला ल्लाय् थौं दुःखिनीयाथाय् साकभ्वेः नयावयेधुनका मखुला जिमिके मन्थंसे वनावगु छिमिभंज्वीमखु यन जिपिं आःवंमखुत तमंतमं गरल्ययेसेचोंकसना तःत सकं हाला वोवियाचोन ।

कुःकुवियावह्म तलेथाहांवया थ्वगनतेगु वगनतेगु धाधां कीचोंगुलिकया धमाधमलासास वोयाहल फुकं सिधेका विदाकया कुवियावम्ह इपिंहागुसंगुखना ग्याना अनचोने मछाला लिहांविन थ्वखँ गुणवतीया निम्ह त्यपुयातनंकन ।

मां ब्वापिं ग्याना छुंमधासे खछिनीं सुंकचोना चोन । लिपा सागुभंगु खना थ्वछुवछुधका कथानं

तोनास्वत आःहा ‹‹वजासायिथ्येचों धाथानिम्हतहक्ये हे सिनं ल्वाकाल्वांकानया सागुथाक फुकल ।

थुगु वखतस लुंयागुःथलनिग्वत्ते जाय्कलःतया वियाःगुसासों न्हिला मों ल्वा पिनि ख्वाःचःकंका जि गुणवती ह्मायया सदां जय जय ज्वीमा धया निह्मसियां लःतोन साहुनी निम्हसिनं निग्वलःथल कया पुनुपुयेका स्वत ‹‹वलुंयागु लःथल गनकया हलज्वी खुयाःगुजा मखुला वदुःखिनी याके थजागु मुवर्णयाथल गनंदंगु ग्वुया हगुजूसाज्ववै अथवा मेपिसं खुयानंयंकी जिपिनु छें तेयंके थजागुलुंयाथलजा जिमिसाहुजु भात पिन्त नकं लायेकजु छिमितनं लायेक मजुधका छिन्द्र वननंखॅलाना म्हतिम्हतिं गुणवतोनं वियाहगु लुंया लःथल ोसथना आनं लि थनवयेगातका जिपिवनेत्यतन्हैःधया निम्ह वलेन थीकयात ।

थनंलि मों अन्नुपिसं गुलिजक नकनगाथिं गिलाग छिमिगु जम्म आमलुंयागु वस्तु ज्वनाःवनेत मलाःतेन्वाःजा वियाह्मयेमखु' छिपिं वनेधासाहुँ धकाः परस्पर तःतःसकं खॅजुल— ।

न्हापाजिमिसँ गुजागुजागु नकातांका तयागुफुकं लोमंका थौंह्रसा नयावचले न्यापूथ्यें पुलावन वोकसि सन्ह दुःखिनीनं थौं माँ अबुपिं पुयीका काये धुंकल वं फुसा पुयीका कायि भ्रीसनं फुथाय्तक सनेतिनि खुया हगुजक मखँथयाला यंकेमखु धया निम्हसिनं लुँयाल: थल वांछोयाविल अबुम्हसिनं निग्वलंकया सोथनेयंकल माँम्हसें छिपिं थौं ल्वाये तवपिंखः छिपिं लिसे हाले मफुः मूंकलिहाहुँनं थाल ।

दाजुम्हसिनं छ्छाक नयावयागु येसज्वीक छुहालागु सागुथाकजा दुःखिनीथाथां ल्वाकाल्वाकां नयेनं भुंकले खुयाहगुजामखुला धया जँनंसोचकल वोकसि जा छिपिंथ्यंनंचों म्वाल मूंकहुँ

भस्ताजुम्हं थाल चोनंथके पोनंथके तता तहक्यें भास्यंलि थुलिमछिछुया इभील्याः अपाय् चोकनं न्यासि न्यासि धैगुदँला छुहालाचोनेगु हिसिदुला हुँथास्यंलि मूंक वसांगाहेगानि ।

थथे सकसिनंथास्यंलि वनेसावने कानुतताः

आवंलि विन्ति विन्तिगु मयेकंआयपे वयेम्हसिनं तनावात नुगुःवनेनुधका ध्यानुमाना निम्हंथ गु छें लिहांवन।

थुगु समाचारसीका कन्हेखुन्हु गुणवतीनं तना वयेहें सातनं सिन्ह स्वां प्रसादवीके छोत। खनेवं थुजागु प्रसाद जिमितय्ये लेमदु धका वांछोयाविल थौंया थडिम जिपिहे भगवती थेंथें खः प्रसाद यंकीनांधका थःथःपिनि कपाले तिनातयागु सिन्ह दक्व चनेंछु नातयागुस्वां हानं थःपिनि नया पुगु फलमूलादि मांध प्रसादधका बियाहल।

थ्व वृत्तान्त खँ न्यना निम्ह स्त्री पुरुपया थःथःगु मनयात शान्तयाना अहंकार व अभिमान तापाका श्री करुणामय लुमंकाचोन।

थुगुपुण्य कथनं (छुं लिपा) गुणवतीया (३२) लक्षणं पूर्णम्ह सन्ताननं दत, वसपोलयागु प्रभाव दुम्ह धका पुण्यसिंह धकं नामछुनातल।

[मातामही] माँया माँ अजि भद्रानं थ्ववालक यात न्हिथं स्नेहरूपं विचार यानाम्हितकातल ।

क्रमसः शुक्लपक्षया चन्द्रमाँथें न्हियान्हिथं तः धिकजुया ल्याय्ह्म जुस्यंलि चंपावती थयाह्म भाँमचा विवाहयानाविल ।

यद्यपि= षडक्षरि मंत्रयागु पूर्णरूपं ज्ञान म्हसीकेधुंका गुरुपिंगु शरणवना थनं च्वेयागुचर्य्य वियाविज्याहुँधका मिन्तियात ।

गुरुं शिष्यपिंगु ज्ञानविचारयाना आज्ञाजुल । छिकपिं प्रशंसायाये योग्यपिंख: । थनंच्वे महायान धर्म ख: जगत् कल्याणज्वींगु ।

चतुर्दानं प्रदास्यामि षट्कर्मंतु दिनेदिने । इत्यादि

[अर्थ दान] धनदान १ [क्रियादान] ज्यास्वें स्यनेगु २ विद्यादान ३ मंत्रदान ४ थ्व प्यंगुन्हिथं दान याये हानं [षट्कर्मथेंगु] दान १ शील २ क्षान्ति ३ वीर्य्य

४ ध्यान ५ प्रज्ञा ६ थ्व खुगु पारमितादिं पूर्णज्वीगु भिंगु जिनंकर्म याये शुद्धगु मागम पलाञ्जिना वने थका इच्छायाये मेपिन्तनं न्हाहाज्वना धंकेफेकेगु थ्वहेखः महायान चर्य्य जगतो हितायसुखाय थकासीका न्हिथं शुद्धगु कल्पनायाना ज्यायाना ज्वीगु यातहे तःधंगु यान भिंगुचर्य्य थायि थुगुचर्य्य अर्हतजक मखुः तथागतइज्वी देगुखः थुगुचर्य्य इच्छादुला मदुला ।

पुनः निम्नस्त्रोगुरुषं विन्तियात भा गुरु इच्छादु जिमित थुगुमहायान चर्य्यंवयना विज्याहुँ सत्यरुपं थुगु चर्य्येव ज्ञातया वनेजुल ।

एवं त्रिधंगुरुं चापि शिष्यंचापि तथैवच । इत्यादि

थुगु प्रकारं गुरु व शिष्य नापंचोना विधानरुपं एकत्व जुयाति तःधंगुचर्य्यारंभयात ।

[आदौ] न्हापां प्रज्ञा ज्ञानेनिपुनपिं गुरुभक्तिपिं परथात कल्याण ज्वीगु ज्यायायिपि शुद्धि १ विशुध्दि २ अमल ३ विमल ४ थयापिं महाज्ञानिपिं कल्याणमित्र यात— ।

थुमिहे स्त्रीगणपिं थःव परव समभावयाना फरु

ण। चित्त दुपिं क्रमसः शुध्दिनी १ विशुध्दिनी २ अमला ३ विमला ४ थयापिं [शुभकल्याणी] शुभीनीयात ।

पुनर्बार दशक्रोध स्वरूप विघ्नोपद्रवादि शान्तयाथ् फुपिं लोभचित्त मद्वाप कुलदत्ताचार्य्य प्रमुखं [illegible]स्युपिं वसपोलयाहे शिष्यगणसहित [illegible]म्ह [१०] उप गुरुयात— ।

पुनःभिंगुलें शुध्दरूपं परयान लाहा ज्वनायके फुम्ह मंजुवज्री स्वरूप गुह्यमती[उपमाता]उपाध्यानी याना, थ्वसपोलयाहे स्वामी छगु छगु मनया विशुध्दि समेत ज्ञान कनेफुम्ह अष्टसिध्दिदुम्ह मंजुवज्र स्वरूप गुणदत्तोचार्य (विश्वदेव) उपाध्या उपगुरु स्थापनायात ।

एवंप्रकारं योगचर्य्य दुम्ह गुह्य ज्ञान निपुनम्ह सन्तोषी वज्रदेवी स्वरूप [सुचरित्र गुरूमाता] गुरुमाँ थापनायात ।

थ्वसपोलयाहे स्वामी अष्टसिद्धियुक्तम्ह सर्व समाधि तन्त्रविज्ञः महागुरु श्रीबन्धुदत्ताचार्य्य मूलगुरु (गुरुज्वा थापनायात) अनंलि (अन्धा) ज्ञानमखंपिन्त न्हाहाज्वना ज्ञानखनीगु भिंगुलें वोनायकेफुम्ह (धर्म-

स्थविरां) धमूथकाति भद्रसिंहजुया धर्मपत्नी धमूथ-कातिनी गुणवती दंपतीसहितं मूलपं यजमानजुया मेये पिं जजमानसपरिवारादि मुना सकसियां बुद्धमग्याना (तथागत) बुद्धचर्य्य दिक्षा ल्युल्यु शिक्षानंकथा योग मण्डल महामण्डल मोक्षमण्डल दर्शनयाना (१४) भिंप्यंगु भगवानगुरुया अभीष्येकादि ऋद्धिवलं युक्त ज्वीवा परोपकारिया नायजुया नित्य शुभकर्मयाना सकसिनं धन्य २ धका प्रशंसायाका महासुख आनन्दं वासयानाचोन ।

॥★★★★॥

थुगुप्रकारं महामंगलोदयजूगु समाचारन्यना दुग मूगिं साहुनीत तता व क्येहेंपिंनिग्हेसियां छ्वँनं श्रीकरुणामयायागु सिन्ह स्वाँप्रसाद (हाकुतिनाव्यूगु) वांछ्वगुपापया दोष यानायानागु ज्याखँस्यनावन हानं असत्य आपाञ्लां छ्वँमीनल (चौरभय) खुयानं यंकल अन्या चार आपागुलींयाना (राजभय)व दाजु किजापिलिसं ल्वापुजुया सर्वस्व फुत न्हापा गुणवतीयासिनं ज्यागुगु लिपा महादुःखजुया नयेगु, तोनेगु, पुनेगु, तियेगुछु मदया फोनानं नयेमाल ।

ततापिनि थथेजुगुखना गुणवतीया नुगमछिका चोन थुगुबखतस ताह्म कर्णवती व क्येहेह्म शीतवती निह्मसिया नयेमखना महादुःखजुगुलीं स्वयांहे स्वयेमये-काजुल छन्हु अनवने थनवनेमदया निह्मसिया सल्हा याना न्हापा थःपिसँयानागु दोष लुमना मछामछा लाज सर्म धर्मतोता गुणवतीयाके तोजक फोंवल । (जीर्ण वस्त्र) निम्हसियां हुलिहुलि नजिनलिगु लनंफिना हाकुसे म्हेखिविनं पाँय्पाँय्थाका छ्योनं जंपाय्चींका नवेका गंसीचाज्वीका वपि जुयानित्ति गुणवतीनं तता क्येहें द्वहांवलथका ह्मस्यू ।

लिपा छिपिंसुःधका न्यना सोसेंलि थुमिसं खोयाखँकन गुणवतीनं तता क्येहेधकाम्हसीका हाये २ दैव श्रीकरुणामय जि तताक्येहेंया छुगतिजुलधका थः नंखांत्रिवेका दुःखमनयाना नुगःमछिका निह्मसिगु खहाज्वना तले थतहया कोथाय्तया न्हूगु बांलागुभींगु वस्त्र पुंका सासागुचीज वस्तुतया [तृप्तज्वोक] प्वाजा य्क नकल थुमिसँ छें भातपिन्तधकानं बछिबछि जंमो थन लिपा नयेधुंका तताक्येहेंनिह्मसिनं गुणवतीया

पाति भोःभोःपुया खोखोंविन्तियात।

दयाधारी तता क्षमाधारी क्येहें धंन्य २गुजोगुञ्छे थौंगुतितक मंगलजुयाचोन जिमिनं न्हापा गुजांगुऐश्वर्य थौंयुजागुगतिजुल आःन्हथ्यागुहेजूसानं जिमिगु सहस्रदोष दसानंलःमंकः दयातया क्षमायाना दीमा छुयाये जिपिं अहंकारी अभिमानीपिंखः आवंलिज्वीमखुत सत्यनं धर्मधैर्य्येचोने जुल च्योभ्वातंजुया थनमामाग ज्यायानां च्वोंवये जिमित मतिपालयाना दिसँथका भद्रजुयातनं तुतिभोःपुयाविन्तियात।

थुमिगु दुःख खना सहयायेमफेका करुणाचित्त याना निम्हस्त्री पुरुषनं तभःविज्ञ न्हापायागु खँ ल्हाना याछुं प्रयोजनमन्त वंगुवने धुंकल आः लिपाज्वीगु होसियारयाना दिसँ।

वंजयादुने चोंम्ह भ्रंग व खोरयादुने कुनातम्ह धुं फुतिंयायेथ्यें थ्वसंसारमय पंजले दुनेलानाचोंपिं भ्रीसँ अभिमानयाना अहंकारीजुया निथुलिसःम्ह थुलिदुम्ह धकाफुरुतियाना जुयानं छुंप्रयोजनमदु।

यःथायूहुँ थ्वहेसंसारमय पंजलेनातुं लानयिगु

खः उकीं भगवान् बुद्धयागु वचन शास्त्रे लेखयाना तगु सद्गुरुया थासयना न्यनेसेका थनं ज्ञानज्वना त्रिरत्नया शरणवना श्रीकरुणामय भक्तज्वीफेका दशां कूशपापज्यता बर्नागु चर्ययाना ज्वीफेकि थुलिहेखः मानवयाकर्ता [बुद्धो भवेयं जगतोहिताय] धयाथ्य छुधाल भीससेंका काय फेकेमागु खः ।

थुलिउपदेशबिया लिछोंत कन्हेखुन्हु भात भातपिं सतकेछोया थःगु छेँ भद्रसिंहजु न्हापासाहुजुया चोंपिंत बंजायाना प्रतिपालयानातल ।

हानं गुणवतीनं न्हापा साहुनीजुयाचोंपिं ततात क्येहेंनिन्हेंसितनं बंजानीयाना प्रतिपालयानातल ।

न्हेनुया थांलाना थःछेँ वम्ह दुःखिनीथका चिपनका अपमानयाना लिछोयाहम्ह गुणवतीया शरणवना जीविकायाना चोनेमाल ।

केवल भद्राभयाम्हमाँ, सुरदत्त अबुजु, कुर्मदत्त दाजु व भम्ताजुपिंसमेतं थःगु छेँ मामागुज्यायाका वखते वखते नयेगु, तोनेगु, पुनेगु, तियेगु धनद्रव्यादि बिया श्रीकरुणामयया व्रतयाका थःपिनिनं बराबरयाना

आपालंम्वाना भिंगु कर्मजोना ।

यमपुरंगतं सत्रें सौगतिं परमं पदम्। इत्यादि ।

क्रमपूर्वकं भद्रसिंह गुणवतीध्वयाजहान प्रमुखयम 'लोक प्रवेशजुयालि श्रीकरुणामय विज्यानाचोंगु सुखावति भुवनेवासयाना तःधंगु परममहासुखपद प्राप्तजुल ।

थथेधका उपगुप्तभिक्षुं संराट् अशोकमहाराजा यात शुगुप्रकारं आज्ञादेका विज्यागुखँ लिपा छन्हुया दिने जयश्रीभिक्षुनं जिनश्रीराज बोधिसत्वयात कना विज्यात थ्वहे खँ लिपा विद्वाँन्वग पिसँ थाय्थासे कना विज्याना वंगुनंदै ।

इति श्रीकरुणामय सेवकादि गुणवतीकथा संक्षिप्त ॥ समाप्तम् ॥

आशीर्वाद

थुगु कथाया महिमा लुमंका वोनीपिं सज्जनवर्गपिनि सर्वदा महामंगलोदय धर्माचत्तोत्पति जुया प्राणीपिंगु दुःख दुःख लिकायेफुक्क श्रीकरुणामययागु ज्ञानदुक्कजुया गुणवती व भद्र सिंहजुपिसंथ्यें अभिमान व अहंकार दुंपं गथं महीपिं शत्रु भावयानाचोंपिं फुकयात शान्तरुपं दमनयाना जगतहितयायेफुक्क ज्वीमा।

देशोपद्रव मदेमा जुजुया प्रताप बढेज्वीमा प्रजागणया सुखानन्दज्वीमा — जय — प्राणी —।

मुद्रकः-

मञ्जुश्री प्रेस

इखाछेंटोल, आनन्दबहाल

ललितपुर,

नेपाल।

मञ्जुश्री गुरु शिरसतया, पुनःजिगुरु पं.माधवनाथ व्याकरणाचार्य्यः संस्मरणयाना बौद्धशास्त्र अवदानकथा पुराण इतिहास अथवा वंशावली पाराजिकादि सोया थौं तकया नेपालभापां लेखकया अनुवाद यायेसिधगु पुस्तकया

नामावली

(१) गुणकारण्डव्यूह
करुणामययागु खँ

(२) लक्षचैत्यावदान
चैत्यथायेगु खँ
बुद्धभगवान्याजन्म चरित्र

(३) हंसा वदान हँयाखँ

(४) गजा वदान
किसिया खँ

(५) बानरा वदान
माकया खँ

(६) शशका वदान
खराचिया खँ

(७) रूपावती स्त्रीजन्मा वदान
मिसाया खँ

(८) व्याघ्रसुता वदान
धुंया खँ

(९) वृषजन्मा वदान
दोहचिया खँ

(१०) सर्वज्ञमित्रा वदान
नराहुति यज्ञया खँ

(११) धातुतेजा वदान
यमलोकया खँ

(१२) रत्नाव्यूहा वदान
लक्षणयाखँ

(१३) चन्द्रप्रभा वदान
शिरदानया खँ

(१४) महादीपा वदान
मतछोयेकेगु खँ

(१५) शिवदत्ता वदान
दानया खँ

(१६) शिविराजा वदान
मिखादानया खँ

(१७) मत्स्या वदान
न्याँया खँ

(१८) शूका वदान
वांउभतुया खँ

(१६) गंगरथा बदान अलक्षणीम मिसाया खँ

(२०) बीरकुशा बदान

(२१) कबिकुमारा बदान

(२२) महासत्वा बदान

(२३) विश्वम्तरा वदान

(२४) कुणालकुमारा बदान

(२५) बालार्क स्तुति

(२६) भक्ति शतक

(२७) तारापाराजिका

(२८) स्वायंभू पुराण

(२६) आर्यपितृमतिसूत्र

(३०) नेपाल बर्षक्रिया

(३१) सुप्रियसार्थवाह कथा

(३२) महादेब पार्बती संबाद महाधन कथा

(३३) बुंगद्यो नेपाले हगु बंशावली

(३४) गुणबती कथा

[३५] प्रज्ञा दपण

[३६] बाक्य दपण

[३७] क्रिया दर्पण

[३८] स्तोत्र दर्पण

[३६] सिद्धि दर्पण

[४०] सुर दर्पण

[४१] नाम दर्पण

[४२] भविष्यबाणी

[४३] श्रीमनवाहननृपकथा

[४४] जलब हननृप कथा

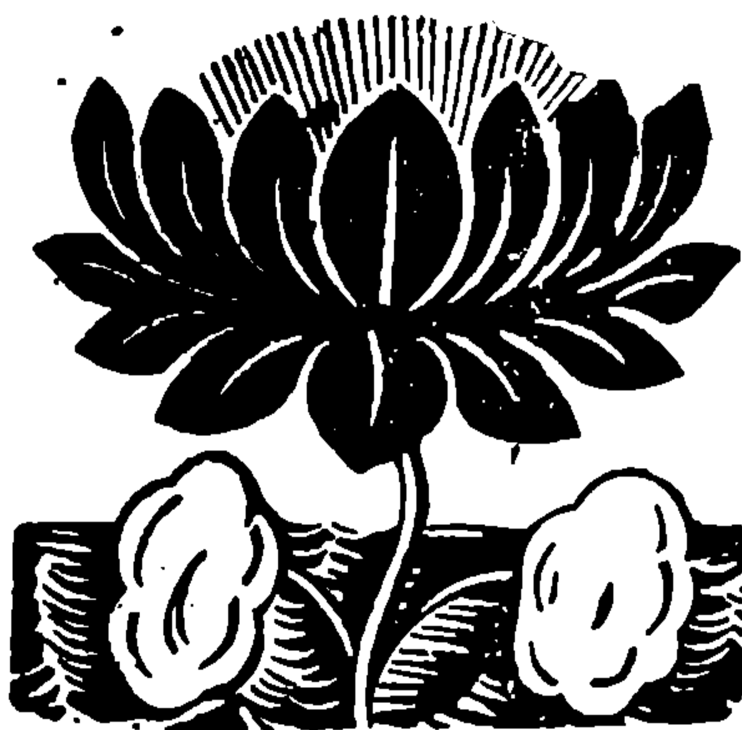
[४५] नेपाली ऐतिसिक कथा संग्रह

[४६] सूर्योदयराजाया कथा बसुन्धराया खँ

थुलि मध्ये पिहाँवँधुंकूगु

बृषजन्म कथा, नेपाल बर्षक्रिया, बुंगद्यो·या बंशावली, स्तोत्र दर्पण, सूर्योदयराजाया कथा, गुणबती कथा,

मेमेगु फुकं बुलुंबुलुंयाना पिहाँवै

Printed at:-
Manju Shree Press Lalitpur
Nepal,